ALPARSLAN TÜRKEŞ

MİLLÎ DOKTRİN

DOKUZ IŞIK

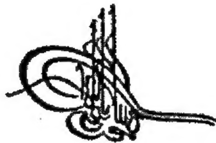
kutluğ yayınları

ALPARSLAN TÜRKEŞ

MİLLÎ DOKTRİN

DOKUZ IŞIK

(Onikinci Baskı)

Kutluğ Yayınları
Babıâli Cad. Melek Han 32/14
P. K. 1260 Sirkeci - İSTANBUL

Dizgi ve Tertip	:	Süslü Matbaası
Baskı	:	Yüksel Matbaası
Kapak Kompozisyonu	:	Sezai Eren
Cilt	:	Yedigün Mücellithanesi

İstanbul

1975

TAKDİM

Bugün yeryüzünde amansız bir milletler mücadelesi hüküm sürmektedir. Tetkik edilirse görülür ki, târih de baştanbaşa bir milletler mücadelesinden ibârettir. Bu mücadele, mâziyi ve hâli kapladığı gibi her ihtimalin üstünde, istikbali de kaplamak temâyülündedir.

Bu mücadeleden habersiz olan, yâhut onun icabettirdiği şartları hâiz olmayan milletler dâimâ zuhur eden mukadder düşman emellerinin zavallı birer kurbanı olmuslar, ya düşman milletlerinin iktisâdî, kültürel ve siyâsî boyunduruklarına girmişler veyahut târih sayfalarında birer ibret levhası halinde okuduğumuz «milletler mezarlığı»na gömülüp yok olup gitmişlerdir.

Bu kaçınılması imkânsız mücadelede varlıklarını koruyabilen milletlerin başarılarının en büyük âmili, millî ruh ve kültürlerine, millî birlik ve berâberlik şuûruna sıkı sıkıya sarılmaları ve bu yaşama arzusu için feragat ve fedakârlık göstermeleridir. Bu mücadelede ezilerek yok olmuş milletlerin başarısızlık sebepleri ise millî ruh ve kültürden, millî birlik ve berâberlik şuûrundan uzaklaşmalarıdır.

İkiyüz yıldan beri süregelen yabancıyı taklit hastalığı, devlet ve milletimizi bir adım ilerletmek, güçlendirmek şöyle dursun, devletler listesinde en gerilere düşürmüştür. Bu vaziyet, Türkiye üzerinde emeller besleyen düşmanların bize taarruz ve topraklarımızı istilâ iştihâlarını artırmış, milletimizin fertleri arasında dışarıdan yönetilen fesat hareketlerinin ortaya çıkmasına sebep

olmuş, kültürümüz ve millî şuûrumuz, Türk'ün «teşkilâtçılık» ve «büyük devlet» kuruculuk vasıfları, devlet ve millet yolundaki ferâgat ve fedakârlık duyguları söndürülmüş, ahlâk ve mâneviyat buhranı, rüşvet ve adam kayırma devlet müesseselerini sarmış, neticede milletten kopmuş bir aydın ve idareci kadro ile himâyesiz, teşkilâtsız kadere terkedilmiş bir toplum tablosu ortaya çıkmıştır.

Millî şuûr ve milliyetçilik ülküsünden beslenmeyen hiç bir hareket Büyük Milletimizi, ehliyetsiz idâreciler elinde içine sürüklediği şu zaaftan kurtaramamıştır. Nitekim yabancı milletleri taklit, yabancı doktrinleri kopya etmekle varlıklarını koruyabilmiş ve güçlenebilmiş hiç bir millet gösterilemeyeceği gibi, millîyetçilik ülküsünden kuvvet almadan kalkınmış, güçlenmiş hiç bir millet de gösterilemez. O halde, Doğulu ve Batılı emperyalist büyük devletlerin sömürme vasıtaları olan komünizm ve kapitalizm, Türk Milleti'nin ülküsü olamaz.

Türk Milleti'nin, bu varlık-yokluk mücâdelesinde gönül vereceği, yolunda her türlü fedakârlığa katlanacağı ülkü, ilhâmını Türk târihinden, Türk'ün inanç ve töresinden alan, modern ilim ve tekniği rehber kabul eden, yüzde yüz yerli ve millî bir doktrin olabilir.

İşte bu gerçekler nazarı itibara alınmak suretiyle tesbit edilen Türk Millî Doktrini «DOKUZ IŞIK»tır. Milliyetçi Hareket'in lideri Alarslan Türkeş'in öncülüğünde ve sayıları yüzbinleri aşan Ülkücü Gençler tarafından yurdun en ücrâ köşelerine kadar yayılan DOKUZ IŞIK Doktrini, Büyük Türk Milleti'ne lâyık olduğu yüce kişiliği yeniden kazandıracaktır. Türk Milleti'nin tarihî akış içinde geliştirdiği millî ülküsüne bu suretle siyâsî bir yön verip, devlet düzenini Türk'e uygun ilkeler üzerine kurmak düşüncesinin doğurduğu Milliyetçi Hareket'in lideri Alarslan Türkeş'in Millî Doktrin Dokuz Işık ve onun hakkındaki genel açıklamalarını ihtivâ eden bu eserini Türk Milleti'ne takdim etmekle şeref duyarız.

KUTLUĞ YAYINLARI

ALPARSLAN TÜRKEŞ

Alparslan Türkeş, hicrî 1333 yılında (1917) Lefkoşe'de doğdu. Ailesi Kıbrıs'a, Kayseri'ye bağlı Pınarbaşı ilçesinin Köşkerli köyünden göç etmiştir.

Türkeş ailesi, 1933 yılında İstanbul'a geldi ve oğulları Alparslan'ı; Kuleli Askerî Lisesi'ne verdiler. TÜRKEŞ bu okulu bitirdikten sonra Harb Okulu'na geçti. Orduya 1938'de teğmen olarak katılan TÜRKEŞ, daha sonra Akademi'ye girdi ve Kurmay Binbaşı rütbesiyle mezun oldu. TÜRKEŞ 1948'de Genel Kurmay'ın açtığı sınavı kazanarak Amerika'ya gitti ve burada Harb Akademisi'nde tahsil gördü.

TÜRKEŞ ayrıca, Washington'da Milletlerarası Ekonomi tahsili yaptı. Almanya'da Nükleer Savaş Kursu gördü. NATO Daimî Grubu'nda ve Amerika ile Avrupa'da yaplan çeşitli ilmî ve askerî toplantılarda Genel Kurmayımızın temsilcisi olarak bulundu.

Alparslan Türkeş evli ve beş çocuk babasıdır. İngilizce ve Fransızca bilir. Hâlen Milliyetçi Hareket Partisi'nin Genel Başkanıdır.

YENİ RUH

İnsanoğlunu diğer canlı varlıklardan ayıran en büyük vasfı, bir millet topluluğu içinde yaşamasıdır. Bu bakımdan, insan karakterinin oluşmasında mensup olduğu topluluğun sosyal, kültürel durumu; dünya görüşü ve değer ölçüleri önemle rol oynayan faktörler olarak dikkati çeker.

Teoride insan refahını esas alan ve bütün toplumlara kolaylıkla uygulanabileceği sanılan bazı rejimlerin tatbikatta başarısız ve zararlı olması, yukarıdaki gerçeği bilmemekten ileri gelmektedir. Bir milletin kendi gerçeklerine veya kendi çıkarlarına göre ortaya koyduğu bir idare biçiminin, bir siyâsî felsefenin başka milletlerce benimsenmesi, kopya edilmesi, bir insanın farklı kan grubuna sahip birisinden kan alması kadar tehlikelidir.

Bugün Türkiye'ye sokulmuş durumda olan veya sokulmak istenen bütün yabancı kaynaklı rejimlere karşı güvenle ortaya koyduğumuz ve imanla savunduğumuz «Milliyetçi Hareket»in esaslarını tesbit ederken bu noktadan hareket ettik. Türk Milletinin diğer milletlere hiç benzemeyen köklü ve şerefli bir tarihi, ona dâimâ hür yaşama, yükselme azmi veren millî kültürü ve millî bir dünya görüşü vardır.

Bugün içerisine düştüğü sosyal ve ekonomik güçlüklerle bunların halli için gerekli olan tedbirler de diğer milletlere nazaran oldukça farklı bir görünüş içerisindedir. Bütün dâvâlarımızın çözümü için kendimize dönmek, her şeyi «Türk Milleti için, Türk'e doğru ve Türk'e göre» kılmak mecburiyeti vardır.

Bugün güçlü bir millî birlik kurmada ve milletçe kalkınmada karşılaşılan en büyük engel, aydın geçinen zümrenin anlayışsızlığı, inançsızlığı ve çıkarcılığıdır. Çeşitli telkin veya tahriklerle veya şuûrsuz bir moda tutkusuyla kendisini «toplumcu» olarak ilân eden; fakat Türk halkını bütün maddî ve manevî yapısıyla hor gören bu zümrenin tutumu yurt için çok zararlı olmaktadır. Sol felsefenin, materyalist sömürücü kapitalizmle bağdaşan ve gayrı millî olduğunu ifşa eden en ilgi çekici yanı budur.

Oysaki, bizim bu iki görüş karşısında tutmuş olduğumuz «Üçüncü Yol»un ilk kilometre taşı, memleket insanının derin bir sevgiyle kucaklanması ve insan olma haysiyetine hürmet zihniyetiyle kavranması esasını göstermektedir. Türk halkı bu sevgiye her zaman lâyıktır ve karnı tok, sırtı pek olarak yaşamak en tabiî hakkıdır. Bunun için de, sosyal adâleti, ekonomik kalkınmayı, ziraî ve sınaî gelişmeyi sağlayacak kesin ve sağlam tedbirlerin bir an önce ele alınması şarttır. İnsanın ilerleme hırsı içerisinde tabiat kuvvetlerinin tutsaklığından kurtulması, zararlarından korunması ve bunları kendi yararına çevirmesi, insan için sonu gelmez bir dinamizm kaynağını teşkil eder. Milliyetçi Hareketin kavi elleri bu kaynağı her zaman en iyi ve en bereketli şekliyle kullanmak azmindedir.

Şurası da bilinmelidir ki, manevî bir temel üzerine oturmayan maddî kalkınma uzun ömürlü olmayacak, arzu edilen yararı sağlayamayacaktır. Maneviyatsız, milliyetsiz bir kalkınmanın, ahlâksız bir yükselmenin imkânı yoktur; imkânı olsa bile değeri yoktur. İşte, bizim düşündüğümüz kalkınma milliyetçilik, ülkücülük, iman ve ahlâk temelleri üzerine oturmaktadır. Milletimizi meydana getiren manevî unsurların tam bir âhenk içinde birleşmesi demek olan Türklük Gurur ve Şuûru ile İslâm Ahlâk ve Fazileti sentezine samimiyetle bağlı olmamızın esası bu gerçekte yatmaktadır.

Türk Milleti, bugün içerisine düşmüş olduğu ciddî fakat geçici krizden ergeç kurtulacak ve bin yıllar öncesine dayanan şerefli varlığını, köklü medeniyetini hızlı bir yükselme içerisinde ve milliyetçi, ülkücü kadroların yönetiminde sonsuza kadar taşıyacaktır. Buna inanıyor ve mücadele azmimizi bu inançtan alıyoruz.

TANRI TÜRK'Ü KORUSUN

Alparslan TÜRKEŞ

DOKUZ IŞIK

G İ R İ Ş

«Türk'ün her şeyi güzeldir ve her şeyden güzeldir.»

Mehmet Emin YURDAKUL

Gaye olarak düşündüğümüz şeyi evvelâ belirtmek ve ondan sonra bu gayenin gerçekleşmesini sağlayacak yolları görüşmek isabetli olacaktır. Gaye Türk Milletini, insanca usûllerle, en kısa yoldan, kendi gücüyle ayakta durabilecek kuvvetli, müreffeh, mutlu, hak ve şereflerine sahip bir millet haline getirmek ve modern uygarlığın en ön safhına geçirmektir.

İnsanlar nasıl herşeyden önce kendi kendilerine hürmetkâr olmak, kendi benliklerini hürmet duygusu ile hissetmek mecburiyetinde iseler, milletlerin de kendi kendilerine hürmetkâr olmaları, kendi varlıklarına güvenmeleri ve kendi varlıklarına duyulan saygı ve güvenle çalışmaları sayesinde mutluluğa ermeleri mümkündür.

Bir insanın kendisine saygısı yoksa, kendini aşağı görürse, kabiliyetsiz hissederse, o insanın büyük

iş yapması, içinde bulunduğu çevreye yararlı olması mümkün olamaz. Bir insan bir hendeğe doğru «ben bu hendeği atlayamam, gücüm yetmez, kabiliyetim yoktur» endişesiyle ümitsiz ve tereddütlü gelirse, o hendeği aşamaz, atlayamaz. Bir insan kendine güvenerek «Ben kuvvetliyim, ben bu hendeği hiç yüksünmeden atlayabilirim» diye korkusuzca gelirse atlar. Zafer, hiç bir zaman mahvolduklarını zannedenler tarafından kazanılamaz. Milletlerin hayatı da böyledir. Milletler kendi varlıklarının değerini hissederler, kendi kudretlerine inanç duyarlar, kendi izzetinefislerini her şeyin üstünde tutabilir ve kendi varlıklarına saygı duyarlarsa, uygarlık âleminde büyük varlık gösterirler, büyük eserler meydana getirirler ve ayni zamanda kendi toplumları içinde yaşayan bütün insanları mutluluğa, refaha erdirirler. Bundan dolayıdır ki, biz prensiplerimizin başına milliyetçiliği koyuyoruz.

1) MİLLİYETÇİLİK

Milliyetçilik, Türk Milletine karşı beslenen derin sevginin ifâdesidir. Kalbinde başka bir ırkın gururunu taşımayan ve kendisini samimî olarak Türk hisseden ve Türklüğe adayan herkes Türk'tür. Biz; Türk Milletine mensup olduğumuza göre, bu milletin içinden çıkmış insanlar olduğumuza göre, elbette ki kendi milletimize karşı derin bir bağla bağlı olacağız ve bu milletin yükselmesi için, bu milletin haklarının daima her çeşit tesirlerden uzak, her şeyin üstünde bulundurulması için çalışmayı görev tanıyacağız. İşte bu sebeplerden dolayı bizim milliyetçiliğimiz, Türk Milletine karşı duyulan derin, köklü bir sevgi ve Türk Milletinin içinde bulunduğu müşkül durumdan bir an önce, en modern, en ilmî metodlarla çıkarılarak en kısa yoldan modern uygarlığın en ön safına geçirilmesini sağlamak duygusundan kuvvet alır. Milliyetçiliğimiz başkalarına karşı kin, garez duygularıyla beslenmez. Demek ki, Türk Milliyetçiliği, Türk Milletine karşı duyulan derin sevgi, bağlılık ve onu güç durumdan kurtarıp, kuvvetli, her çeşit korkudan, baskıdan uzak, şerefiyle yaşayan, müref-

feh, mutlu ve modern uygarlıkta en ön safa geçmiş bir hale getirmek isteği ve bu isteğin yarattığı duygudur. Birinci prensibimiz olan Milliyetçiliğimizin özet olarak tarifi ve izahı budur.

Bunun yanına Türkçülük kelimesini de ilâve ediyoruz: Milliyetçiyiz, Türkçüyüz. Neden Türkçüyüz? Çünkü milletimiz Türk Milletidir. Türkçülük ne demektir? Türkçülük, Türk Milletinin hayatının her safhasında, yapacağı her şeyin Türk ruhuna, Türk geleneğine uygun olması ve Türk'e yararlı olması amacının, fikrinin ön plânda tutulmasıdır. Türkçe konuşacağız, Türkçeyi dâima herşeyin üstünde tutacağız. Yapılacak her işde Türklük ruhuna, Türk'ün özelliğine uygun ve Türk Milletine yararlı olması şartını göz önünden kaçırmayacağız. Türkçülüğün de kısaca tarifi budur. Birinci prensibimiz olarak aldığımız Milliyetçilik ve Türkçülük, kısaca yaptığımız bu izah ve tarifle işte bu şekilde ortaya konmuş oluyor.

2) Ü L K Ü C Ü L Ü K

Ülkücüyüz. İnsanlık âilesi, yeryüzünde yaşayan bütün insanlar, milletler denen ayrı ayrı üyelerin bir araya gelmesinden meydana gelir. Bir insan, insan olmak isterse, insanlığa hizmet etmek isterse, evvelâ kendi milletine hizmet etmeli, kendi milletini yükseltmeye, kendi milletini mutlu kılmağa çalışmalıdır. Bunu yaptığı takdirde aynı zamanda insanlığa da hizmet etmiş olur. Çünkü bir insan kendi ailesini düşünür ve ona karşı vefalı kalırsa, insanlık duyguları en olgun seviyeye erişeceği için, kendi ailesi dışındaki insanlara karşı da yararlı ve vefalı olur. Bir insan kendi milletine faydalı olmaz, kendi milletine karşı bağlılık duymazsa, onun insanlığı düşünmekten bahsetmesi nihayet bir fantezi olur. İnsan, yetiştiği toprağın, yetiştiği milletin refâhını, iyiliğini, saadetini ve şerefini temin etmelidir. Bunu yaptığı takdirde o millet insanlığın bir parçası olduğu için, dolayısiyle insanlığa da hizmet etmiş olur.

Ülkücülüğümüz nedir? **Ülkücülüğümüz; Türk Milletini en kısa yoldan, en kısa zamanda modern uygarlığın en üst seviyesine çıkarmak, mutlu, müref-**

feh hale getirmek, bağımsız, özgür, kendi haklarına sahip bir hayata kavuşturmaktır.

Kişilere hürriyet, milletlere istiklâl başta gelen prensiplerimizdendir. İnsanlar hür ve eşit haklara sahip olarak doğarlar. Kabiliyet ve görevlerinin dışında insanlar haklarına tam olarak sahip kılınmalıdırlar.

Toplum içerisinde insanlar kişisel liyakat ve kabiliyetlerine göre görevlendirilmeli ve bir sıraya konulmalıdır. Bütün bunlarla beraber ayrımsız olarak herkese bir imkân eşitliği sağlanmalıdır. İmkân eşitliği derken mücerret anlamda bir eşitlik anlaşılmamalıdır.

Bu ülkücülüğümüzün içine bugünkü sınırlarımızın dışında bulunan Türklere ait herhangi bir şey girer mi?

Türk adı taşıyan herkes bizim sevgi ve ilgimizin çevresi içindedir. Bundan vazgeçemeyiz. Bu her milletin tabiî hakkı olduğu gibi Türk Milletinin de tabiî hakkıdır. Bugünün Birleşmiş Milletler Anayasası yeryüzünde yaşayan her millete «kendi mukadderatına hâkim olma» (self determination) dedikleri prensibi kutsal bir prensip olarak ilân etmiştir. Bugün Afrika'da yaşayan ve bugüne kadar hiç bir bağımsız devlet kuramamış olan zencilere dahi kendi mukadderatına hâkim olma (self determination) hakkı kutsal bir hak olarak tanınır ve bunların her biri yabancı boyunduruğundan, sömürgecilerin elinden kurtulup bağımsızlığını alırken, başkalarının boyunduruğu altında tutsak bulunan Türklerin tutsaklıktan kurtulmasını istemek, dilemek, bunun için iyi niyetler taşımak, Türk olan herkes için en tabiî ve kutsal bir haktır.

Fakat biz ülkücülüğümüzde dâima realist olmayı ve girişilecek faaliyetlerde Türkiye'yi hiç bir zaman

tehlikelere, risklere, maceralara sürüklemeyecek bir yol üzerinde bulunmayı esas kabul ederiz. Ülkücülüğümüz bir macera fikri değildir. Ülkücülüğümüz, Türk Milletinin en kısa yoldan, en kısa zamanda modern uygarlığın en üst kademesine yükseltilmesi, müreffeh, mutlu bir hayata erdirilmesi, kendi gücüyle ayakta durabilecek bir hale getirilmesi ve her çeşit korkudan, baskıdan uzak olarak, hür, müstakil yaşaması ülküsüdür. Bu ülkü aynı zamanda Türk olan herkese karşı ilgi ve sevgi göstermeyi, onların mutluluğunu dilemeyi ve onların mutluluğunu, Türkiye'yi risklere, tehlikelere mâruz bırakmadan, bırakmaksızın, bırakmamak şartıyla sağlamaya çalışmayı içine alan bir ülkücülüktür.

3) AHLÂKÇILIK

Üçüncü prensibimiz ahlâkçılık prensibidir. Ahlâkçılık prensibi çok önemli bir prensiptir. Önemi üzerinde söz söylenmesine bile herhalde lüzum hissetmezsiniz. Ahlâk herşeyin esasıdır. Ahlâkı olmayan bir toplumun hiç bir işi başarılı olamaz ve o toplumda hiç bir şey iyi bir durumda bulunamaz. Fakat ahlâkçılığın dayandığı bir takım temeller vardır. Bizim ahlâkçılığımızın dayanacağı temeller şunlardır: Türk ahlâkı, Türk geleneklerine, Türk ruhuna, Türk Milletinin inançlarına uygun olacaktır. Türk ahlâkı, hiç bir zaman insan ruhuna aykırı olmayacak, inançlarımızla da bağdaşan bir takım temellere dayanmış bir ahlâk olacaktır. Ahlâkçılıkta gözeteceğimiz, araştıracağımız şeylerden biri de, Türk ahlâkının Türk Milletinin yükselmesi, yaşaması ve korunmasını sağlamaya yarayacak esasları içinde toplaması olacaktır. Yâni Türk Milletinin yaşamasına zararlı olacak kaideler, Türk ahlâkçılığının içinde yer alamaz. **Demek ki, ahlâkçılık prensibine esas olarak kabul ettiğimiz şeyler, Türk Milletinin ruhuna uygun olmak, Türk Milletinin geleneklerine, âdetlerine ve inançlarına uygun olmak, tabiat kanunlarına uygun olmak ve Türk Milletine yararlı olmak esaslarına dayanacaktır.**

4) TOPLUMCULUK

Dördüncü prensibimiz, toplumculuk prensibidir. Toplumculuk prensibinde gözettiğimiz hususlar üç ayrı bölümde izah edilebilir:

I — ÖZEL TEŞEBBÜS :

Toplumun kalkınmasında özel teşebbüs desteklenecek, himaye edilecektir. Ancak bu konuda işverenle işçinin karşılıklı olarak haklarının korunması ve bu iki tarafın münasebetlerinin milletin zararına olmayacak şekilde kontrol, tanzim ve nezaret altında bulundurulması şarttır. Demek ki, özel teşebbüsü korumak, himaye etmek prensibimizdir, desteklemek, teşvik etmek prensibimizdir. Fakat bunu yaparken işverenle işçinin münasebetlerini karşılıklı olarak iki tarafın da haklarını koruyacak ve her iki tarafın münasebetlerinin milletin zararına olmayacak şekilde kontrol edilmesi, düzenlenmesi, nezaret altında bulundurulması esasını şart koşuyoruz.

II — KÜÇÜK SERMAYELERİN BİRLEŞMESİ :

Memleketimizde yapılması icap eden pek çok büyük işler vardır. Bunların başarılması için halkın elindeki küçük tasarrufların teşvik edilerek, devlet

tarafından tanzim ve organize edilerek birleştirilip halkın sermayedar olacağı büyük ekonomik teşebbüslere girişilmesini gaye edinen bir görüşe sahibiz. Ayrı ayrı kimselerin elinde bulunan küçük tasarruflar, meselâ on bin kişinin, yirmi bin kişinin katılıp birleşmesiyle büyük sermaye haline gelir ve bu sermaye büyük tesislerin kurulmasını sağlar. Bu nasıl olacaktır? Halkımız buna alışmamıştır. Halki buna teşvik etmek, alıştırmak, cesaretlendirmek ve organize etmek, önayak olmak devletin görevleri arasında olacaktır. Bundan gayri olarak yapılması icabeden bir çok büyük işlerin ayrıca yine devlet eliyle bizzat elealınarak başarılması gerekir. Bugün Amerika gibi en kapitalist memleketlerde dahi bazı büyük işler vardır ki, tamamiyle devlet tarafından yapılmaktadır. Bunlar meselâ: Atom, füze araştırmaları ve ilmî araştırmalar gibi büyük organizasyon isteyen, büyük masraflar isteyen işlerdir. Bunların tamamiyle devletçe ele alınıp plânlanması ve sür'atle başarılması esasını içine alan bir görüşü tutuyoruz.

III — SOSYAL YARDIM VE GÜVENLİK TEŞKİLÂTI: Bu da, Türk Milletini içine alacak bir sosyal yardımlaşma ve güvenlik teşkilâtı meydana getirmek görüşüdür. Türk Milleti bugün sosyal bakımdan organize edilmemiş, dağınık bir durumdadır. Eskiden onun bir takım sosyal bağları, sosyal kuruluşları vardı. Bunlar dağıldı, yıkıldı. Meselâ eskiden vakıflar vardı, mahalle heyetleri vardı. O günün şartlarına göre, zamana uygun düşecek bir takım sosyal ve ekonomik organizasyonlar vardı. Loncalar vardı, loncaların da aynı zamanda sosyal fonksiyonları vardı. Bunlar zamanla yok oldular, kalktılar.

Bugün milleti tekrar organize etmek lâzım geliyor. Bunların en başında gelen işlerden birisi de bü-

tün halkı içine alacak bir sosyal yardımlaşma ve sosyal güvenlik teşkilâtı kurmaktır. Yâni Türkiye içerisinde hiç kimse sahipsiz, yardımsız, himayesiz, desteksiz, işsiz kalmamalı, kalmak korkusuna düşmemelidir. Bir ailenin reisi mi öldü, çocukları, ailesi mutlaka bu teşkilât tarafından derhal himâye edilmelidir. Çocukları okuyacaksa okutulmalı, tahsillerine devam ettirilmelidir. Ailesine iş bulunmalıdır. Bütün bu problemleri üzerine alan bir organizasyon meydana getirilmelidir. Böyle bir organizasyon olmaksızın cemiyette büyük haksızlıklar meydana gelir, büyük fâcialar meydana gelir ve böyle bir durum milleti sıhhatli olmaktan çıkarır. Bir çok yerlerde sizler kendiniz de bu gibi olaylara her halde tesadüf ediyorsunuz. Bir çok fâcialar görüyorsunuz, işitiyorsunuz. Bunları önleyecek böyle bir organizasyon kurmayı esas kabul eden bir görüşün sahibiyiz. Yâni toplum içerisinde herkes bilecek ki, herkesin sosyal güvenliği sağlanmıştır. İş mi? Başvuracaksınız, iş verecek. Hastalık mı? Tedavi görecek. Tahsil mi? Çocuğuna tahsil imkânı sağlayacak.

Ayrıca sağlık ve adalet güvenliği, sağlanmasını düşündüğümüz, bir diğer iştir. Yâni bir dâva ve mahkeme konusu olduğu zaman, vatandaş ihtiyacı olan avukat, mahkeme masrafı ve diğer zarurî masraflar gibi yardımları kolayca elde edebilmelidir. Bugünkü gibi öyle parası olanın kendisine çifter çifter avukat tutup, şahit masraflarını ödeyip hukuk imkânlarından rahatça faydalanması ve parası olmayan vatandaşların ise, bunlardan yoksun kalarak haklarını koruyamaması durumu ortadan kaldırılmalıdır. Ayrıca ceza ve tevkif evlerinin durumu da insanlığa yakışır şekilde islâh edilmeli ve oraya düşen vatandaşlar

tam bir imkân eşitliğine kavuşturulmalı, henüz sanık durumunda olan vatandaşın haysiyeti korunmalıdır.

Toplumculuk prensibimizin içine aldığı önemli bir husus da şudur:

Türk Milleti yüzyıllar boyunca büyük ihmâllere uğramış, sıkıntılara düşmüş, felâketler geçirmiş bir millet olduğu için bilhassa halk ve köylü, aydınlara karşı, kendisine yol göstermeye, yardım etmeye gelenlere karşı güvensizdir ve aynı zamanda ümitsizdir, yâni kötümserdir. Bunun en açık misalini şarkılarımızda, türkülerimizde görürüz. Dâima bir kötümserlik neticesi olarak halkımızda hareket, büyük hamle yapma kabiliyeti durdurulmuştur. Bunu açmak lâzım. Büyük işlerimizi, büyük projelerimizi çözebilmek için halk enerjisini seferber etmeliyiz. Halkı uyandırmalıyız. Halkı uyandırabilmek için de güzel sanatları bu amaçla seferber etmeliyiz. İnsanlara evvelâ neş'e, yaşama sevinci ve şevk aşılamalıyız. Heyecan aşılamalıyız. Neş'e, ümit ve şevk duyan insan yorulmadan çalışabilir, enerji gösterebilir. Ümitsizliğe düşen, kötümserliğe düşen insan yaşama iştahını kaybeder. Çalışma kuvvetini kaybeder. Bunu kendi hayatımızda bir çok kere duymuş, üzgün olduğumuz zamanlarda çalışma isteğimizin olmadığını anlamışızdır. İşte Türk Milletinin kalkınması için başvuracağımız önemli çarelerden birisi budur. Sanatı, kültür faaliyetlerimizi, halkı heyecana getirmek; ona ümit, zevk, neş'e vermek ve böylece halk enerjisini seferber ederek hareket yaratmak istikametinde kullanmalıyız.

Bunun için de biz bir prensip olarak diyoruz ki, sanat toplum için, toplum yararına kullanılacaktır. Toplum yararı için seferber edilecektir. Böyle boşa giden halk enerjisini (ki, bizim halkın büyük bir ço-

ğunluğu senede üç buçuk ay çalışıyor, geri kalan sekiz buçuk ay bu enerji heder oluyor) seferber edip, erozyon problemimizin çözülmesi, memleketin ağaçlandırılması, sulama işleri, yol meseleleri gibi büyük meselelerimizin halli yolunda faydalanmalıyız.

Bu arada halka yine boş vakitlerini değerlendirecek el işleri, el sanatları öğretmek, göstermek, okuma melekesi ve kültürünü arttıracak kurslar açmak ve onun hiç bir dakikasını heder etmeyecek şekilde organize etmek toplumculuk prensibi içine aldığımız hususlardan bir diğeridir.

5) İLİMCLİK

İlimcilik prensibiyle şunları kastediyoruz:

Bütün olayların muhakeme edilmesi, incelenmesi, hiçbir peşin hükme, hiçbir ilim dışı zihniyete yer verilmeksizin, sadece ilim mantalitesiyle ilim esaslarına göre yapılması.

Her çeşit peşin hükmü kafalardan bir kenara bırakacağız. Her olayı incelerken, ilim metodunu takip edeceğiz. Bu da nedir? Müşahede, inceleme, araştırma, analiz, tecrübe ve müsbet sonucu bulmak. Demek ki, bütün memleket meseleleri ile ilgili olayları, tutumları düşünürken en doğru neticeye varabilmek için uygulayacağımız prensip ilim metodu, ilim mantalitesi olacaktır ve bütün faaliyetlerimizde bize yol gösterici olarak ilmi önder kabul edeceğiz. Bunu da görüşümüze esas olarak almakta çok fayda gördük. Çünkü çoğu zaman bir çok kimseler ilk hamlede ortaya ön yargılarla, art düşüncelerle çıkıyor ve daha ilk anda doğru muhakeme yürütüp, doğru sonuca varma yollarını tıkamış oluyor. Bunun için ilimciyiz. İlimcilikten de kasdettiğimiz şey, yukarıda da belirttiğimiz gibi, olayları incelerken, ilim mantàlitesini, ilim metodunu kullanmak ve her işimizde ilmi kendimize önder kabul etmektir. Yalnız ve sadece ilmi, müsbet ilmi önder kabul edeceğiz.

6) HÜRRİYETÇİLİK

Hürriyetçilik derken insanların en iyi hürriyet içinde gelişeceklerine inandığımızı ifade ediyoruz. Yalnız memleketimizde hürriyet birçok zamanlar kalıp, klişe halinde siyasî bir mânâda anlaşılmış, kabul edilmiştir. Böyle bir hürriyet yaşayan bütün insanlar için, bütün milletler için hürriyet olmaktan çok zaman uzak kalmıştır. Hürriyet deyince, siyasî hürriyeti esas almıyacağız, hürriyeti bütün bölümleri ile beraber düşünmek ve o şekilde bir hürriyeti istemeyi esas kabul ediyoruz. Bunlar Birleşmiş Milletlerin Anayasasında yer almış olan hürriyetlerdir. Bu, söz hürriyeti, vicdan hürriyeti, yazı hürriyeti, bilim hürriyeti, sosyal hürriyet, ekonomik hürriyet, korkudan ve baskıdan âzâde olmak hürriyeti ve sefâletten kurtulma hürriyeti gibi bütün hürriyetleri içine alan bir hürriyet görüşüdür. Bir insana «hürsünüz işte size siyasî haklarınızı tanıyoruz, istediğiniz yere reyinizi verebilirsiniz» der, fakat arkasından el altından «şu tarafa rey vermezseniz işinizden çıkarırım» korkusunu, tehdidini koyarsanız, onun hürriyeti bir mânâ ifade etmez. Veyahut «Bu tarafa rey verirseniz akşam eve giderken beş tane adamım sizi çevirir, adamakıllı döver» gibi tehdit eder bir durum ortaya çıkarsa, hürriyetin anlamı kalmaz. Yâni hürriyetin

gerçek hürriyet olabilmesi için Birleşmiş Milletler Anayasasında ayrı ayrı sayılmış olan bu hürriyetlerin bütün olarak herkese sağlanmış olması şarttır.

Hürriyetçilikle beraber şahsiyetçiliği de esas alıyoruz. İnsanlar şahıslarına karşılıklı saygı ve karşılıklı teminat içinde bulunmalıdırlar. İnsanlar her zaman hakarete uğrarlarsa, her zaman haklarından emin durumda bulunmazlarsa, o insanların o memleket içinde faydalı olmalarına, huzur içinde olmalarına ve mesut olmalarına imkân yoktur. Onun için bu prensibimizi de hürriyetçiyiz ve şahsiyetçiyiz diye ifade ediyoruz.

7) KÖYCÜLÜK

Halkının yüzde yetmişi köylü olan bu memlekette, köylüye ve köylünün kalkınmasına ayrı, özel bir önem vermeyi ve bunun için tedbirler düşünmeyi esas kabul ettik. Köycülüğümüzün dayandığı özellikler şunlardır:

Köylerin bir an önce kalkınmasını sağlamak için köy üniteleri meydana getirmek. Bugün Türkiye'de 43 bin köy vardır. Bu köylerin hepsine okul yapmağa kalkarsak 43 bin okul lâzım. Hepsine dispanser açmağa, doktor vermeğe kalkarsak 43 bin doktor lâzım. Ebe vermeğe kalkarsak - ki vermek lâzım, ihtiyaçlarıdır - 43 bin ebe bulmak lâzım. Ayrıca tarımı verimli duruma getirmek, modernleştirmek lâzım geldiğine göre onlara modern tarım araç ve makineleri sağlamak, tarım uzmanları vermek lâzım 43 bin köye bu kadar tarım uzmanı ve aracı sağlamak, kooperatifler kurmak büyük bir meseledir. Bunun için - şematik olarak açıklamak üzere söylüyorum - on köyü bir köy ünitesi kabul edip bu ihtiyacı küçültmeyi tasarladık. Köylerimizin ev sayısı köylere göre değişiyor. 100 evli, 50 evli, 20 evli, hattâ 8 evli köyler vardır. Bir misâl olmak üzere 10 köyü bir ünite kabul ettiğimiz zaman, ortalama ev sayısını da 50 kabul edersek 500 evli bir ünite meydana gelir ve 43

bin rakamını 10 defa küçültmüş oluruz, yâni 43 bin ihtiyacı, 43 bin rakamı on defa küçülünce ihtiyaç 4300 ünite haline gelir. Şu halde 4300 köy ünitesine 4300 okul, 4300 doktor, ebe, 4300 tarım uzmanı, 4300 kooperatif ve 4300 makine merkezi temin etmek nisbeten çok kolaylaşmış olur. İşte köycülüğümüzün dayandığı görüşlerden birisi budur. Çünkü köyün doktora, ebeye, öğretmene, okula, ziraatını modernleştirmeğe ihtiyacı vardır. Bunun için orada tarım uzmanları, ona yol gösterecek, modern ziraati, en verimli ziraati sağlayacak tarım uzmanları bulundurmağa ihtiyaç vardır. Tarımın modernleşmesi için en modern tarım âletlerinin ve ziraat usullerinin kullanılması, ziraat ilâçlarının kullanılması lâzımdır. İşte köy kalkınmasının köy üniteleri kurmak suretiyle süratle sağlanabileceğini düşünüyoruz ve böylece bir görüşün sahibiyiz.

Bunun yanı sıra toprak reformu yahut zirâi reformu düşünüyoruz. Zirâî reformda düşüncelerimizin dayandığı iki temel vardır: Birisi geniş toprak sahibi ve birçok köy sahibi kimselerin durumunu bugünkü şartlar içinde düzenlemek. Bilhassa Güneydoğu Anadolu bölgemizde gayet geniş topraklara sahip böyle birçok kimseler vardır. Bunlar 10 köyün, 15 köyün, 50 köyün sahibidir. Buralardaki köylüler topraksız, varlıksız, yarı aç durumdadır ki, bunları kalkındırmak başlı başına bir millî dâva sayılsa yeridir. Tarımı biz zaten modernleştirmeği ve makineleştirmeği düşünüyoruz. Tarımı makineleştirince tarımda kullanılan insan gücünü, kol kuvvetini azaltmak icabedecektir. Çünkü onun yerini makine alacaktır. 50 insanın, 10 insanın veya 500 insanın yaptığı işi makine yapacak. O zaman 500 insan yerine bir insan, iki insan çalıştırmak icap edecek. Bunu

da hesaba katarak, bu geniş arazi sahibi olan insanların durumunu düzenlemek ve makine sayesinde tarımdan arta kalacak köylüyü endüstriye aktarmak görüşü, bu geniş topraklar için düşündüğümüz görüştür. Yâni insanlar hiç bir zaman kendi güçleri ile işleyemiyecekleri kadar geniş topraklara sahip olamayacaklardır. Köylü serf olmayacaktır. Köylü herkes gibi hür, kendi kendine çalışabilen vatandaş durumunda olacaktır. Ancak tarımı makineleştirdiğimiz zaman, toprağı gayri iktisadî işletmeciliğe sebep olacak şekilde küçültürsek, o zaman bu, ziraatin verimini düşürür. O halde toprak reformunu, tarım reformunu yaparken, gayri iktisadî işletmeciliğe meydan vermeyecek ve sosyal düzensizliği de giderecek şekilde, en verimli bir tarım düzeni kuracak ve makineleşmeyi yapınca boş kalacak insan gücünü de sosyal sıkıntıya, sarsıntıya meydan vermeden sanayiye ve diğer sektörlere aktarmayı sağlayacak bir görüş. Bu, toprak reformunda dayandığımız esaslardan biridir.

Diğeri de Orta ve Batı Anadolu'da daha çok görülen durumdur ki, bu da miras yolu ile devamlı olarak toprağın, mülkün küçülmesidir. Meselâ 50 dönüm toprağı olan bir insanın 5 çocuğu varsa, çocuklarına 10'ar dönüm olarak arazi intikal ediyor. Onların çocuklarına intikal ederken daha da küçülüyor. Bu küçülme iktisadî, verimli tarım yapmayı imkânsız hale getiriyor. İşte reform görüşümüz bunu da düzeltecek tedbirler bulmak esasına dayanıyor.

Bunun için de miras kanunlarında gerekli değişikliği yapmak, toprağın gayrî iktisâdî işletmeciliğe sebep olacak şekilde bölünmesini önlemek, bölünmüş olan toprağın da verimli bir şekilde işletilmesini sağlayacak tarzda kooperatifçilik yoluyla işletil-

mesini temin etmek. Yâni köylerde üniteler şeklinde teşkilât yapmak, kooperatifler meydana getirmek ve 10 kişinin ellişer dönüm arazisi varsa, ki hepsi toplam olarak 500 dönüm eder, 500 dönümün makineli tarım sistemi ile ve kooperatif eliyle işlenmesini başarmak gerekir. İşte köycülük prensibinin içine aldığı düşünceler de özet olarak budur.

Bunun uygulanması için etüd yapılacak ki, vaktiyle bir kısmını biz yaptırmıştık. Her bölgenin özelliği vardır. Meselâ Manisa civarında köyler birbirine daha yakın ve daha kalabalıktır. Sivas'ta köyler daha seyrek ve birbirinden uzaktır. Bir yerde belki 5 köyü bir ünite yapacağız, bir yerde 15 köyü bir ünite yapacağız. 10 rakamını yukarıda şematik bir misal olsun diye söyledim. Yoksa, bu memleketin şartlarına, her köyün, her ilin bulunduğu yerin coğrafyasına göre düzenlenecektir.

Şu halde bu kooperatifler zirâî üretim kooperatifleri şeklinde olacak, köylünün ihtiyaçlarını tek elden temin etmek maksadiyle iki üç kol üzerinden çalışacaklardır.

Diğer taraftan zirâî araştırma enstitüleri kurulacak, bu işle ilgili uzmanlar bu enstitüye bağlı olacaklar, her köy ünitesine verilecek tarım uzmanları bu enstitülerin talimatı ile çalışacağı gibi oradaki durumu da oranın talimatına göre inceleyecek ve görüşlerini devamlı olarak oraya bildirecek ve böylece kurulacak olan istatistikî bilgilerin, esasların temeli atılmış olacaktır. Bugün sıkıntılarımızdan biri de elimizde sıhhatli, ilmî istatistikler olmamasıdır. İstatistik çok mühimdir. Bunlar tabiî işin teferruatıdır. Bunların daha birçok fonksiyonları vardır. Hayvancılık v.s. gibi üzerinde durulacak şeylerdir.

Köy sitelerini meydana getirirken, köy üniteleri

için kültür ve teknik merkezler kurmak hususundaki görüşümüz budur. Köyleri birleştirmek değildir. Zaten zamanla onlar birbirine yanaşır, kaynaşırlar. Zorlayıp evinden, yerinden söküp başka bir yere götürmeğe taraftar değiliz. O zaten başa çıkılmaz büyük malî külfet ister ve realiteye uymaz. Bizim düşündüğümüz en kısa zamanda büyük sonuç almak, randıman almak ve mevcut realiteye uygun pratik hâl tarzı bulmak görüşüdür.

8) GELİŞMECİLİK ve HALKÇILIK

Gelişmecilik prensibiyle şunları kastediyoruz: Uygarlıklar insanların içinde bulundukları durumla yetinmeyip daimâ daha iyiyi, daha güzeli, daha mükemmeli istemelerinden, araştırmalarından ve bir de tabiat kuvvetlerinin tahakkümünden kurtulma arzusundan ve tabiat kuvvetlerine hükmetme, tabiat kuvvetlerini kendi yararlarına olarak kullanma arzusundan meydana gelir. Eğer insanlar elde ettikleriyle yetinseler ve «bu bize yetiyor» deselerdi medeniyetler olduğu gibi kalır, gelişemezdi. Halbuki görüyoruz, bundan 40 yıl önceki durum bugün yoktur.

Bundan 5 yıl önceki durum da yoktur. Bundan 5 yıl sonra da daima bugünkü durumdan daha ileri gidilmiş, daha birçok yeni şeyler bulunmuş olacak. Çünkü insanlar dâimâ daha iyiyi araştırıyorlar, daha mükemmeli istiyorlar. O halde kalkınmamızın ve yaşamamızın dayanacağı temel prensiplerden birisi de dâimâ elde ettiğimizle yetinmemek, daha iyiyi, daha güzeli, daha mükemmeli araştırmak duygusu olacaktır. İşte gelişmeciliğimizin dayandığı prensip budur. Ancak bunu yaparken geçmişimize karşı hakaret ve onunla olan bağlantıyı kesmeyi aslâ düşünmüyoruz. Çünkü millet devamlı olarak bir akıştır. Onun hayatını herhangi bir yerden kesip, evvelkini silip

çıkarmağa imkân yoktur. Onun için gelişmecilikte devamlılığı esas kabul ediyoruz. Yâni yapacağımız bütün faaliyetlerde, bütün ilerleme ve kalkınma hamlelerinde yapacağımız bütün işlerin millî ruhumuza ve millî geleneklerimize uygun olması esasını kabul ediyoruz. Gelişmecilik prensibiyle kastettiğimiz görüşün özeti budur.

Halkçılıktan maksadımız da her şeyin halk için, halkla beraber ve halka doğru olmasıdır. Yâni halka tepeden bakmak, halktan ayrı olmak gibi tutumları uygun görmüyoruz... Her şey halk için, halka doğru ve halkla beraber olacaktır.

Tarih, milletler mücadelesi tarihidir. Bu mücadelede zafere ulaşabilmek için, güçlü, her bakımdan kuvvetli bir millet olmak lâzımdır. Sosyal, siyasî ve ekonomik yapısını, millî şartlarına uyduramayan milletler bu mücadelede mağlûp olmaya mahkûmdur. Büyük milletimiz, yüzyıllardan beri kökü dışarda rejim ve ideolojilerle idare edilmeye çalışılmaktadır. Millî olan bütün değerler yıkılmak istenmektedir. Amaç; teşkilâtçı, büyük devlet kurucu bu milleti tarih sahnesinden silmektir.

Bu mücadelede yenilmeyeceğiz. Çünkü Tanrı Türk'ü yenilmek için değil, yenmek için yaratmıştır. Tarihî misyon ve soyumuzda kader bize büyük bir görev yüklemiştir. Bu görev, Büyük Türk Devletini, **Milliyetçi Türkiye**'yi kurmaktır. Ülküsünü, asil kanıyla anlamış, inançlı bütün Türkleri büyük Türkiye'yi kurma dâvasına çağırıyorum. Türklük için, bağımsız, kalkınmış bir Türkiye için herkesi cepheye çağırıyorum. Bu cephe, yüz milyonluk, kalkınmış, **Milliyetçi Türkiye** cephesidir. Bu cephede bencil, çıkarlarını düşünen menfaat şebekelerine yer yoktur. Bu cephede korkaklara, döneklere yer yoktur

Milletler tarihi iyi bilinmeli, iyi değerlendirilmelidir. Tarih göstermektedir ki, her iki yüz yılda bir Türk Milleti, dünyaya yön veren yeni ve büyük hareketler yapmaktadır. Hun, Uygur, Göktürk, Selçuk ve Osmanlı İmparatorlukları bunun birer örneğidir. Ancak, Türkçü - Milliyetçi anlayış, devlet yönetiminin hâkim unsuru olmaktan çıktığı an, bu devletler yıkılmıştır.

1700 lerin sonu 1800 lerin başında Osmanlı devlet yönetimine hâkim unsur, Türk Milletinin gerçeklerine aykırı düştüğü içindir ki, bu cihanşûmul dev-

let çökmüş, yıkılmıştır. Şu husus unutulmamalıdır ki, Osmanlı Devletinin gerçek anlamda çöküş ve yıkılışı 1700 lerin sonu 1800 lerin başıdır. İmparatorluğun bundan sonra geçirdiği devre, bir inkıraz, bir yaşayan ölü devresidir. Şimdi tarih; şimdi kader bize yeni bir görev vermek üzeredir. Çünkü Milletler tarihinde yeni bir, 200 yıl dolmak üzeredir. Bu tarihi görev, **Büyük Türkiye**'yi, **Milliyetçi Türkiye**'yi kurma görevidir.

Türkiyemiz, Büyük Milletimiz, yıkıcı ideolojilerin yatağı haline gelmiştir. Doğu komünizminin emperyalist emelleri Büyük Milletimizi yıkmak için pusuya girmiştir. Onlara fırsat vermiyeceğiz. Bu fesat ve ihanet yuvalarına göz açtırmayacağız. Milliyetçi Türkiye'nin temeli atılmıştır. Fikri, düşüncesi yüzde yüz Türk olan kafalar cepheye katılmıştır. Türkiye'nin en güçlü beyinleri safımızda yer almıştır. En güçlü hedefler, en dinamik ideoloji, en Millî Doktrin çizilmiştir.

Bizleri Milliyetçi Türkiye'ye götürecek ana ilkeler, temel hedefler, **Dokuz Işık Doktrini**'nde gösterilmiştir. **İdeolojimiz, çağın en dinamik ideolojisi, Türk Milliyetçiliğidir**. Dokuz Işık Doktrini ve Türk Milliyetçilik ideolojisini sizlere teslim ve emanet ediyorum. Bunları sonuna kadar savunacak, Türkiye'nin en ücra köşesine kadar yayacaksınız.

Milletler mücadelesinde Türk Milleti'nin zafere ulaşabilmesi, devlet ve milletimizin yeniden teşkilâtlandırılmasıyla mümkündür. Bu teşkilâtlanmada devlet, yeni bir yapıya sahip olacaktır. Bu yapının üç ana unsuru vardır. Bunlar **sosyal, siyasî** ve **ekonomik** unsurlardır.

1) DOKUZ IŞIKÇI DÜZENDE SOSYAL YAPI:

Dünyada mevcut sistemler, sosyal değer olarak şu üç değerden birini esas alır: Fert, sınıf ve millet. Liberal-kapitalist yapıya sahip devletin temeli, **fert-tir.** Patron ve sermaye sahibi, fert olduğu ve bu sistem de ferde dayandığı için sırf onları korumak amacıyla sahte bir nizam ortaya atılmıştır.

Marksist - Sosyalist (komünist) sistem, **sınıfı** esas alır. Bu sınıf, sözde bir işçi sınıfıdır. Ancak, uygulamada hâkim olan işçi sınıfı değil, bir avuç komünist partisi üyesidir. Bu sistemde işçi sınıfı ezilmekte, sömürülmekte ve horlanmaktadır.

Dokuz Işık Doktrininde ise esas alınan değer Türk Milletidir. Burada, ne bir kaç patron, ne de sınıf söz konusudur. Çünkü Millet, bir ülkü, tarih, kültür ve soy birliğidir. Bunun sınıflara bölünmesi, bunun belirli fertlerin hâkimiyetine terkedilmesi mümkün değildir. Buna müsaade etmiyeceğiz.

Dokuz Işıkçı sistemin millet anlayışını belirtmek isterim. **Bize göre, Türk Milleti, ortak dil, soy, ülkü, kültür ve tarih birliği gibi ayırıcı vasıfları haiz, bağımsız olarak birlikte yaşama şuuruna varmış insan topluluğudur.** Görülüyor ki, millet anlayışımız, tabiî ve mânevî faktörlere dayanmaktadır.

Tabiî faktörlerin başında dil ve soy birliği gelmektedir. Milletimizi meydana getiren dil, Türkçedir. Türkçe konuşanlar içinde Türk soyundan olmıyan yoktur. Türkçemiz, yüz yıllardan beri canlı bir şekilde yaşamamızın, tarih sahnesinde kalmamızın en önemli sebeplerinden biridir.

Soy birliği, Türk Milletinin en itici, en önemli faktörüdür. Soyumuz Türk soyudur. Soy, tabiî ve or-

ganik bir unsur olduğu için insanların fikrî ve fizikî özellikleri, yetenekleri birbirinden farklıdır. Türk soyunun değerli bir soy olduğu büyük bilginler tarafından kabul edilmektedir. Türk soyu tarihte büyük dünya imparatorlukları kurmakla, esasen bu değerini ispat etmiştir. Büyük komutan, devlet adamı, Mustafa Kemal Atatürk «Muhtaç olduğun kudret damarlarındaki asil kanda mevcuttur» demekle bu gerçeği ortaya koymuştur.

Soyculuk anlayışımız antropolojik ırkçılıkla, diğer milletleri küçük gören saldırgan ırkçı anlayışla hiç bir benzerlik göstermez. Dokuz Işıkçı sistem, soy birliğini, antropolojik (laboratuvar) ırkçılık yerine, ruhî bir prensip, psikolojik bir olay olarak görür. Asİolan aynı soydan gelme, aynı millete mensup olma inancıdır. Kalbinde başka bir ırkın gururunu taşımayan, kendisini samimî olarak Türk hisseden ve Türklüğe adayan herkes Türk'tür. Türk soy ve milletindendir. Millet anlayışımızın temelinde yatan soyculuk fikri, işte bu çeşit bir soyculuktur.

Türk Milletini meydana getiren manevî faktörlerin başında ülkü, kültür ve tarih birliği ile bağımsız olarak birlikte yaşama arzusu gelir. Ülkü, kültür ve tarih birliği, aynı soydan geldiklerine inanan, aynı dili konuşan insanlar arasında ortak bağ ve ilişkiler kurar. Bu insanları birbirine yaklaştırır, birleştirir. San'at, destan ve hatıraların milletlerin doğmasında rolü büyüktür. Oğuz Destanı, Bozkurt ve Ergenekon mitleri, Türk Milleti için büyük değer taşır.

Türk Milletini meydana getiren, diğer önemli bir mânevî faktör bağımsız olarak birlikte yaşama arzusu, bölünmeme, kaderde, tasada ve kıvançta bir bütün olarak devam etme arzusudur. Şurasını esef-

le belirtmek zorundayım ki, bugün ülkemizde millet bütünlüğümüzü parçalama amacı güden aşırı azınlık ırkçılığı ve bölgeciliği akımı vardır. Ayrı bir devlet kurmak, Türk Milletini ve ülkesini bölmek isteyen bu hainlere fırsat vermiyeceğiz. Atalarımızın aziz kanlarıyla sulanmış bu kutsal topraklar, insanlık var oldukça, Türk Milletinin öz yurdu olarak kalacaktır. Bunun için gerekirse her çareye baş vuracağız, yenilmiyeceğiz, yeneceğiz ve hainlerin kafaları ezilecektir.

Bağımsızlık Türk Milletinin ve Milliyetçilik anlayışımızın en önemli, en vaz geçilmez unsurudur. «Amerikan emperyalizmine hayır» diyen buna karşılık «Rus veya Çin emperyalizmine evet» diyen sahte bağımsızlıkçıları iyi tanıyınız. Türk Milleti bağımlı yaşıyamaz. Bağımlılık, Türk soyuna, Türk misyon ve kaderine uymaz. Tarih yaratmış, çağlar değiştirmiş bir millet ebediyen bağımsız yaşıyacaktır. **Her türlü emperyalizme ve bu arada komünist Rus emperyalizmine de hayır! Yaşasın Büyük Türk Milletinin, Büyük Türk soyunun bağımsızlığı! Yaşasın bu uğurda savaşan Türk Milliyetçileri, yavuz ve yiğit Bozkurtlarımız!**

Biz, Türk Milletinin bütün fertlerini esas alıyoruz. Bu fertler sosyo-ekonomik yönden altı sosyal dilime ayrılmaktadır. Bu, Türk Milletinin bir gerçeğidir. Kökü dışarda ideolojilerin eseri ve kopyası değildir. Söz konusu altı sosyal dilim; **İşçi, Köylü, Esnaf, Memur, Serbest Meslek Sahibi ve İşverenler**den ibarettir. Türk Milletinin sosyal yapısı bu dilimlerden meydana gelmektedir Bu sebeple moral, siyasî ve ekonomik kalkınmamızı bu millî gerçeklere uydurmak zorundayız. Aksi halde 200 yıldan beri olduğu gibi yerimizde sayar dururuz.

2) DOKUZ IŞIKÇI DÜZENDE SİYASÎ YAPI:

Milliyetçi Türkiye'nin siyasî yapısı **millî devlet** esprisine dayanır. Millî devlet'te her Türk, devleti meydana getiren en önemli iki organa, yürütme ve yasama organlarına doğrudan doğruya katılır. Türk tarihinde devlet. bir kuvvet ve otorite timsalidir. **Devlet, kadife eldiven içinde demir yumruktur.** Her Türk, devletine karşı güven ve sevgi beslemelidir. Güçlü, kuvvetli devlet, şahsiyetli, dirayetli devlet başkanları ile kaimdir. Meclis, **millî demokrasinin** meclisi olacaktır. Millî bir meclis, ancak Türk Milletinin bütün fertlerini, sosyal dilimlerini temsil ettiği zaman millî olabilir. Bunun için, milletimizin sosyal yapısına uygun olarak altı sosyal dilimden gelen millet vekillerinden oluşan bir meclis kuracağız. Bu mecliste, birbirine yakın sayıda, İşçi, Köylü, Esnaf, Memur, Serbest Meslek mensubu ve İşveren temsilcileri bulunacaktır. Böylece. Marksist demok-rasilerde olduğu gibi. ne sadece sözde işçi sınıfının temsilcisi olan bürokrat komünist partisi üyeleri, ne de bugünkü gibi, liberal - kapitalist sistemde geçerlilik kazanan varlıklı sınıfların temsilcilerinden mürekkep bir sınıflar meclisi olacaktır. Tam ve sağlam bir millî meclis kurulacaktır. Bu meclis tek yapılı olacaktır. Avrupa'nın kırallık rejimlerinin bir kalıntısı olan senato kaldırılacaktır. Tek yapılı Millî Meclis, sırf millî olmakla kalmayacak, aynı zamanda bir uzmanlar meclisi olacaktır. Her sosyal dilimin meselelerini çözebilecek, bir sosyal dilimin diğerine hâkim olamıyacağı bir meclis doğacaktır. Millî Meclisin üyeleri genel oy esasına göre seçilecektir.

Milliyetçiliğimiz, Türk Milletinin bütün fertlerini aynı derecede sevmek, onları devlet yönetimine

aynı derecede katmak, ortak etmektir. Bu ise, ancak MİLLÎ DEVLET ve MİLLÎ DEMOKRASİ ilkesinin uygulanması ile gerçekleşebilir. Türk insanının yönetim tarzı, ne Batı'nın burjuva diktatörlüğü, ne de Doğu'nun proleterya yönetimidir. Türk insanının yönetim tarzı milletin bütün fertlerinin, sosyal dilimlerinin demokratik yönetimidir. Unutulmamalıdır ki, kökü Batı'da olan liberal demokrasi bütün milletin değil, sadece bir kaç patronun, sermaye sahibi bir sınıfın demokrasisidir. Doğu'nun marksist demokrasisi ise, Batı'nın burjuva sınıfının yerini alan bir avuç komünist partisi üyelerinin demokrasisidir. Bu demokrasilerin her ikisi de birer sınıf demokrasisidir.

Siyasî demokrasi, ekonomik demokrasi ile orantılıdır. Bir kimsenin siyasî demokrasiden, siyasî hak ve hürriyetlerden faydalanabilmesi, ekonomik imkânlarına bağlıdır. Ekonomik imkânlara sahib olmayan bir insanın hak ve hürriyetlerden istifadesi, sadece anayasa ve kanun metinlerinde kalır. Bir insanın, meselâ seyahat hürriyetine, mal - mülk edinme hürriyetine, eğitim hürriyetine sahip olabilmesi için, ona bunları sağlayabilecek maddî imkânları temin etmek gerekir.

Siyasî demokrasi, ekonomik bakımdan kuvvetli ve üstün olanların demokrasisidir. Bir ülkede liberal — kapitalist sistem yürürlükte ise, bu ülkenin demokrasisi sermaye sahiplerinin çıkarına işleyen bir demokrasidir. Bu çeşit demokraside devlet organları, özellikle yürütme ve yasama organları kapitalistlerin hizmetindedir. Durum marksist ülkelerde de bundan farklı değildir. Marksist devlette ekonomik güç ve değerler devletleştirilmiştir. Devlet bir nev'i kapitalist ve hem de tekelci bir kapitalist haline gelmiştir. Devlet gücünü elinde tutan bir avuç

komünist partisi yöneticileri, bir nev'i mâlik durumunda olduklarından, devlet organları bu kimseler lehine işlemekte, bunlara hizmet etmektedir.

Millî devlet, bir sınıf devleti olmayıp, Türk Milletini meydana getiren bütün fert ve dilimlerin devleti olacaktır. Bu sistemde her fert, ekonomik değerler millîleştirilip Türk Milletinin bütün fertlerine mal edileceği için, ekonomik imkânlara sahip olacaktır. Hiç bir fert (kapitalist) veya sınıf (sözde işçi sınıfı, fakat gerçekte komünist bürokratlar) ekonomiye sahip olmayacaktır. Devlet ve onun organları, ekonomik güce sahip olanların hizmetinde bulunacağına göre, her Türk bu güce sahip olmakla, siyasî demokrasi ile ekonomik demokrasi, Millî Demokrasi içinde birleşecektir. Bu durum, biraz ilerde «Dokuz Işıkçı Düzende Ekonomik Yapı» bahsinde daha geniş bir şekilde açıklanacaktır.

3) DOKUZ IŞIKÇI DÜZENDE EKONOMİK YAPI:

EKONOMİNİN MİLLÎLEŞTİRİLMESİ

Ekonomik yapımız millîleştirilecektir. Kapitalist ekonomide ekonomik değerler, bir avuç kapitalistin mülkiyetindedir. Millî toplumun çok büyük bir çoğunluğu malsız, mülksüzdür. Marksist - sosyalist (komünist) sistemde, bütün millet esir ve işçi durumunda olup, ekonomi komünist partisinin kapris ve menfaatlerine bırakılmıştır. Dokuz Işık Doktrini'nin uygulanacağı **Milliyetçi Türkiye**'de ekonomi millîleştirilecektir. Ekonomik değer ve imkânlar Türk Milletinin bütün fertlerine mal edilecektir.

Milletler mücadelesinde, tarih sahnesinden silinmemek için, hızla kalkınmak, ağır sanayi toplumu haline gelmek zorundayız. Bugünkü başı boş ve vur-

guncu kapitalist sistemle, 250 yıl sonra ancak Almanya seviyesine gelebileceğiz. Komünist sistemde de buna yakın bir zamana ihtiyaç vardır. Halbuki bizim sistemimizde, 20 yıl sonra Almanya'nın ekonomik durumuna ulaşabileceğiz.

Kalkınma, iki hareketten ibarettir: Birincisi tasarruf, ikincisi yatırımdır. Şu halde önce tasarruf edeceğiz, sonra da bu tasarruflarımızı, yatırım malları sanayiine, fabrika yapan fabrikalara yatıracağız. Bu hareketi gerçekleştirebilmek için, modelimiz Milliyetçi ve Toplumcu ekonomik modeldir. Bu modelde, Milletimizi meydana getiren altı sosyal dilimi teşkilâtlandıracağız. İlk teşkilâtlandırma hukukî teşkilâtlandırmadır. Altı tane millî teşkilât kuracağız. Bunlar; İşçi, Köylü, Esnaf, Memur, Serbest Meslek Mensupları ve İşverenler Birliği'dir. Bu dilimlerdeki her şahıs kendi birliğine kaydolacaktır. İkinci teşkilâtlanma, ekonomik teşkilâtlanmadır. Burada zorunlu Tasarruf ve Yatırım Sandıkları kurulacaktır. Meselâ İşçi, Köylü, Esnaf, Memur Tasarruf ve Yatırım Sandığı gibi. Kısa bir açıklama yapmak için, işçi teşkilâtını ele alalım. Bugün Türkiye'de sanayi, ticaret ve hizmet sektöründe üç milyon işçi vardır. Her işçi ayda ortalama 750 lira almaktadır. Bir kanunla her işçiden ayda % 10 tasarruf yaptırırsak, ayda işçi başına ortalama 75 lira, 3 milyon işçiden ise yaklaşık olarak 250 milyon lira, yılda ise üç milyar lira sağlamış oluruz. Bu meblâğ çok büyük bir meblâğdır. Âciz ve kapitalist iktidarlar, yıllardan beri bu meblâğı alabilmek için, kalkınmış milletlere el açmaktadırlar. Biz, bu muazzam parayı sadece kendi işçilerimizden sağlayacağımız tasarrufla temin edeceğiz. Unutmayalım ki, kalkınma millî fedakârlık ister. Bizi sömüren milletler bizim kalkınmamızı istemez. Kaldı ki, taşıma

su ile değirmen dönmez. Şu halde kendi kaynak ve imkânlarımıza dönmek zorundayız. Şimdi, yılda üç milyar lira ile evvelâ bir temel sanayi bir fabrika yapan fabrika kurmak zorundayız. Böylece basit bir misal vermek gerekirse, yumurtayı değil, tavuğu yurdumuza getirmiş olacağız. Bu tavuk istediğimiz kadar yumurta yumurtlayabilir. Aynı teşkilâtı Köylü, Esnaf, Memur, İşveren ve Serbest Meslek sahipleri için de kuracağız. Bunun sonunda ülkemiz millî fabrika ve makinalarla dolacaktır.

Şu sözlerimi dikkatle dinleyiniz. Bu fabrika ve makinelere ekonomi ilminde üretim aracı denilir. Kapitalist sistemde üretim araçları birkaç kapitalistin elindedir. Milletin çok büyük bir çoğunluğu bundan mahrumdur. Kapitalist düzen, kapitalistlerin lehine işleyen düzendir. Kaynağı millî olan her imkân ve değer, birkaç patronu daha zengin yapmak için onlara tahsis edilir Milletin yaptığı tasarruflar, banka ve sermaye piyasasının büyük şirketleri aracılığı ile, devletin topladığı vergi gelirlerinin büyük bir kısmı ise, çeşitli teşvik ve prim yollarıyla sermaye sahiplerinin eline geçer.

Komünist sistemde ise bu değerler, devletin elinde olup, ne işçinin, ne de milletin bunlara sahip olması mümkün değildir. Devlet yönetim ve gücü komünist partisi üyelerinde olduğundan, sun'î bir şekilde yaratılmış olan devlet kapitalizmi, bu kimseleri yeni tip bir mülk sahibi yapmaktadır. Bu tip mülkiyete «bürokratik mülkiyet» adı verilir. Marksist sosyalist sistem, aslında mülkiyet kavramını ortadan kaldırmış değildir. Uygulamada mülkiyet-insan ilişkisi sadece şekil değiştirmiştir. Kapitalist düzende üretim araçlarının mülkiyetine kapitalistler sahip iken, marksist düzende sözde devlet, gerçekte

ise bir avuç komünist bürokrat sahip olmaktadır. Bu sebepledir ki, bugün siyaset ilminde bu yeni mülk sahibi bürokratlara «Yeni Sınıf» adı verilmektedir. Artık ürün (fazla değer), kapitalist düzende, kapitalist tarafından «kâr» olarak alınmakta iken, komünist düzende komünist partisinin üyeleri tarafından «maaş» olarak alınmaktadır. Bugün Sovyet Rusya'da bir genel müdür, bir profesör veya general ayda 15.000 ruble (75.000 lira) maaş almakta buna karşılık bir işçi ayda 75 - 100 ruble (375 - 700 lira) ücret almaktadır. Sonuç şu olmaktadır: Kapitalist düzende işçiyi kapitalist sömürürken; komünist (marksist) düzende ise devlet, yani komünist partisi üyeleri sömürmektedir. İşçi emeğinin değerini, artık - ürünü (fazla değeri) alamamaktadır.

Dokuz Işıkçı düzende ise bu üretim araçları, işçinin, köylünün, esnafın, memurun tasarrufu ile yapıldığı için bu fabrikalara, bu makinalara, tasarrufları nisbetinde işçi, köylü, esnaf ve memur sahip olacaktır. Bu şekilde servet ve ekonomimiz Türk Milletinin bütün fertlerine ait olacaktır. Herkes mutlu ve hür yaşayacaktır. İşçi. köylü, esnaf, memur v.s. fabrikalara sahip olarak, onun mülkiyetini kazanacaktır. Böyle bir sistemde sömürme olamaz, aracılık, vurgunculuk, tefecilik olamaz.

Yukarıda kısaca açıklamış bulunduğumuz altı millî teşkilât, mahiyeti itibariyle bir üretim birliğidir. Böylece ülkemizde yeniden altı üretim birliği kurulmuş olacaktır. Bunlar, İşçi Üretim Birliği, Köylü Üretim Birliği, Esnaf Üretim Birliği, Memur Üretim Birliği, Serbest Meslek Mensupları Üretim Birliği ve İşveren Üretim Birliği adını alacaktır. Bu bir-

liklerden her biri yeni mal ve hizmet üretecek, kalkınmamıza katkıda bulunacaktır. Böylece ekonomimizde yeni bir sektör, MİLLÎ SEKTÖR yer alacaktır. Yeniden kurulacak bu Millî Sektör'ün, ekonomimizin diğer iki sektörü, kamu ve özel sektör arasındaki yeri ileride açıklanacaktır.

Yukarıda bahsetmiş olduğumuz Millî Teşkilâtlar bir yandan ekonominin millîleştirilmesine hizmet edecek, diğer yandan da kalkınmamızın iç finansmanında kaynak rolü oynıyacaktır. Kalkınmanın iç finansman kaynağı sadece bu teşkilâtların yapacağı tasarruflardan ibaret değildir. Bu kaynaklar yanında, bugün sosyal güvenlik kurumu olan Sosyal Sigortalarla Emekli Sandığı da yeniden düzenlenerek Toplum Güvenliği Kurumu şeklini alacaktır. Sosyal Sigortalar Kurumu ve Emekli Sandığı «Toplum Güvenliği Kurumu» olarak birleştirildikten sonra altı millî teşkilâtı şumûlü içine alacaktır. Böylece «Toplum Güvenliği Kurumu» bütün yurttaşlarımızın sosyal güvenliğini sağlamış olacak, her çeşit sosyal ve meslekî riskler millîleştirilecektir. Diğer taraftan bu Kurum üyelerinden alınacak primlerle büyük bir tasarruf kaynağı halini alacak, bu yolla toplanacak büyük paralar, kalkınmamızın finansmanında kullanılacaktır.

İç finansman, dolayısiyle tasarruf kaynağı olarak vergi geliri de kalkınmamızda büyük bir rol oynıyacaktır. Vergi geliri kaybına sebep olan vergi kaçakçılığı ile müessir bir şekilde mücadele edilecektir. Bunun için her Üretim Birliği için Satış Ofisleri kurulacak, ülkemizde üretilen mallar bu ofislere satılacağı için, vergi kaçakçılığı önlenmiş olacaktır.

BANKA MESELESİ :

İç finansman yönünden önemli bir yer işgal eden bankacılığa da kısaca temas etmek istiyorum. Bugün bankacılığımız, mâhiyet itibariyle ticaret bankacılığı şeklinde işlemektedir. Bu tip bankalar, kısa vadeli kredi verirler. Bu krediler karşılığında büyük faiz ve kazanç sağlarlar. Oysa bizim daha çok tasarruf, kalkınma ve sanayi bankalarına ihtiyacımız vardır. Bugün ülkemizde uzun vadeli kredi veren, kalkınma ve sanayi bankaları âdeta yok gibidir. Bu itibarla banka sistemimizi değiştiren tasarruf, kalkınma ve sanayi bankalarını kurmak zorundayız. Halen yürürlükte bulunan ticaret tipi bankalarımız, kaynakları millî olmasına rağmen, aracı ve tefecilerin hizmetinde bulunmakta, yurttaşlarımızın küçük tasarruf ve mevduatıyla toplamış bulundukları 30 milyar liraya yakın parayı, büyük faizlerle işletmektedir. Bu sömürücü ve millî menfaatlere aykırı durumu değiştireceğiz. Bankalar millîleştirilecek, millî sektörle kamu sektörünün hizmetine verilecektir. Yeniden kurulacak tasarruf bankalarında, devlet gelirleri ile millî teşkilâtların tasarruf ve gelirleri bulunacak, bu büyük kaynaklar, kalkınma ve sanayi bankaları kanalıyla devletin ve milletin yeni kuracağı yeni üretim araçlarını finanse edecektir. Bugünkü faiz sistemi, mâhiyeti itibariyle tamamen değiştirilecek, yeni bir düzenlemeye gidilecektir.

EMEK SEFERBERLİĞİ

Kalkınmamızda açık ve gizli işsizler kitlesinden istifade etmek zorundayız. Bugün ülkemizde 8 milyon civarında açık ve gizli işsiz vardır. Üretim ve

kalkınmanın en önemli unsuru olan emek unsuru, verimsiz bir durumdadır. Kalkınma hareketinde bu çeşit âtıl işgücünün önemi büyüktür. Bazı alanlarda emek makinanın yerini tutabilir. Az gelişmiş ülke, makina ve kalkınma araçları kıt bir ülke olduğu için, bazı makinaların yapabileceği işler, emek ikamesi suretiyle de yapılabilir. Özellikle alt yapı yatırımları, bayındırlık işleri, yani yol, su, baraj, liman, okul ve diğer yapı işleri, yoğun bir emek kullanımı ile belirli oranda gerçekleştirilebilir. Yukarıda sayılan işler, büyük döviz harcaması sonucunda ithal edilecek makinalar yerine, ülkemizde ucuz ve kolay bir şekilde kazma-kürek yoluyla yapılabilir. Bu suretle kalkınmada kullanılacak sermayeden tasarruf edilmiş olur. Emek, bu niteliğiyle bir tasarruf kaynağı halini alır. Âtıl iş gücünden bu şekilde yararlanabilmek, bir disiplin ve teşkilât işidir. Bunun için emek seferberliğini gerçekleştirecek bir Millî Kalkınma Ordusu kurulacaktır. Bu teşkilâtta, çalışacak kişiler demokratik bir şekilde seçilerek, belirli bir ücret alacaklardır. Bunlar daha önce kısa bir eğitim görecekler, böylece, hem vasıflı işgücü doğacak, hem de kalkınmamız daha hızlı bir şekilde gerçekleşecektir. Ayrıca ülkemizde işsiz kimse de kalmıyacaktır.

KÖY VE TOPRAK MESELESİ: TARIM KENTLERİ:

Kalkınmamız, Türk Milletinin kalkınması meselesidir. Türk Milletinin en büyük sosyal dilimini köylülerimiz teşkil etmektedir. Köylerimizde yaşıyan nüfus, 25 milyon civarındadır. Sağlam ve dengeli bir kalkınma yapabilmek köylerimizin sosyal ve ekono-

mik yapısının değiştirilmesine bağlıldır. Köy toplum yapımız az gelişmiş bir görünüm arzetmektedir.

Dokuz Işık'ın bir ilkesi, Köycülük adını taşımaktadır. Köycülük, Tarım Kentleri projemizin uygulanması ile köylerimizin ekonomik ve sosyal yapı değişikliğini kapsamaktadır Tarım Kentleri, köy ve millî kalkınmamızın temel projelerinden birisidir. Tarım Kentleri projesi ile iki köklü devrimi gerçekleştireceğiz. Bunlardan birisi sosyal, ikincisi ise ekonomik köy kalkınmasıdır. Köylerimiz sosyal yönden yeni bir yerleşme biçimine sokulacaktır. Köylü özü ve sözü ile sapmalar göstermiyen, fakat daima ihmal gören Türk insanıdır. Köylüyü, insanca yaşama düzenine sokmak zorundayız. Yolsuz, ışıksız, susuz, okulsuz, hastahanesiz, doktorsuz bir ortamda yaşayan köylü insan haysiyet ve onuru içinde yaşamıyor, demektir.

Bugün ülkemizde muhtarlık olarak 45 bin, yerleşme birimi olarak 65 bin köy vardır. Köylünün insan onuruna uygun bir biçimde yaşayabilmesi için, bu köylerin yol-su-elektrik gibi temel alt yapı tesislerine, okul, hastahane, kamu hizmeti yürüten kurumlar gibi sosyal ve kültürel tesislere ve nihayet atölye, fabrika ve diğer ekonomik kurumlara, sınaî tesislere kavuşması lâzımdır. Bugün köylerimizin ‰ 53 ünde su, % 75 inde yol, % 98 inde elektrik yoktur. Köylü başına düşen ortalama millî gelir yılda 700 liradır.

Kalkınma gerçekçi ve dinamik karar almayı gerektirir. 65 bin köye su - yol elektrik götürmek, hizmet ve sosyal tesisleri kurmak mümkün değildir. 65 bin köyün her birinde sınaî bir tesis kurmak mümkün değildir. Yapılacak iş, her bölgede kurulu köyler arasından bir tanesini merkez - câzibe köyü olarak

seçmek, alt yapı, sosyal, kültürel ve ekonomik tesisleri bu merkez köyünde kurmaktır. Bu köy, ilk, orta ve daha yüksek okulları teknik ve meslekî eğitim kurumlarını, hastahane, kütüphane ve konferans salonlarını, adliye, nüfus, postahane gibi resmî daireleri kapsayacaktır. Bu köy çevresinde tarım âletleri, gübre ve ıslah edilmiş tohumluk fabrika ve istasyonları, banka ve sigorta gibi sınaî ve ekonomik tesisler kurulacaktır. Böylece, merkez - câzibe köyü, kentleşecek, tarım kenti halini alarak, çevredeki diğer köy halkını, işçi müstahdem ve memur olarak kendisine çekecektir. Köydeki âtıl iş gücü üretici, olacak, tarımdan endüstriye kaynak akımı başlayacaktır.

Şimdi sözü, köyün ekonomik kalkınmasına getirmiş oluyorum. Köyün ekonomik kalkınması iki yönlü olacaktır. Önce, Köy Üretim Birliklerinin Tasarruf ve Yatırım Sandıklarında toplanan paralarla tarım sanayii yatırımları yapılacaktır. Bu yatırımlar Tarım Kentleri çevresinde yapılacak ve tarım makina yapım sanayiine yönelecektir. Tarım makina ve âletleri yapan makina sanayii, gübre sanayii, ıslah edilmiş tohum sanayii, tarım mücadele sanayii kurulacaktır. Her Tarım Kenti, aynı zamanda bir tarım sanayii kenti olacaktır. Bu sanayiin sahibi ve ortakları köylülerimiz olacaktır. Köyün ekonomik kalkınmasının ikinci yönü, tarım reformudur. Tarım reformu, üç hareketten ibarettir. Toprak reformu, teknik ve kredi reformu, kooperatifler.

Toprak reformu, ilk olarak parçalanmış, ufalanmış tarım topraklarının toplulaştırılmasını sağlayacaktır. Çeşitli bölgelerin iklim ve tarım yapısına göre, ülkemizde 100 dönüm suludan, 300 dönüm susuzdan aşağı tarım işletmeleri ekonomik değildir. Ta-

rım reformundan amaç, yalnız topraksız çiftçiye toprak dağıtmak değildir. Bu amaç kadar önemli diğer bir amaç da tarım ürünlerini arttırmaktır. Bu itibarla, sulu tarım işletmeleri 100 dönümden, susuz tarım işletmeleri ise 300 dönümden küçük olamaz. Bu rakamlardan küçük işletmeler tarım ekonomisi yönünden verimli olmadığı gibi, bir çiftçi ailesini de geçindiremez. Tarım toprak mülkiyetinin asgarî sınırı bu rakamlardır. Bu büyüklükten aşağı işletmeler birleştirilecek, asgarî 100 veya 300 dönüme çıkartılacaktır. Bu ameliyeye «tarım topraklarının topluluştırılması» adını veriyoruz. Toplulaştırma kadar önemli olan diğer bir tedbir de miras ve satış yoluyla tarım işletmelerinin parçalanmasının, ufalanmasının önüne geçmektir. Miras kanunlarında yapılacak bir değişiklikle, bu parçalamalara mâni olunacaktır. Miras malları içinde bulunan tarım işletmesi, bağımsız bir miras payı olarak, ailede tarım mesleğini seçmiş en ehil kişiye bırakılacak, diğer mirasçılara hakları para olarak ödenecektir. Böylece tarım ürün ve gelirini düşüren bir engel de ortadan kalkmış olacaktır. Toprak reformunu gerçekleştirecek diğer bir yol da, topraksız veya yeteri kadar toprağı olmayan köylüye toprak vermektir. Tarım Kentleri ve sanayileşme projemiz, köy nüfusunun çok büyük bir kısmını sanayi ve hizmet sektörüne çekeceği için, tarım sektöründeki nüfus nisbeti azalacaktır. Böylece topraksız veya yeteri kadar toprağı olmıyan köylüye verilecek toprak bölge şartlarına göre sulu arazide 100, susuz arazide 300 dönümden aşağı olmıyacaktır.

Bugün topraklarımız erozyon (aşınma) dolayısı ile büyük kayıplara uğramaktadır. Ayrıca topraklarımızın ilmî incelenmesi yapılarak en yüksek eko-

nomik rantabiliteyi sağlayacak tarım stratejisinin tesbiti lâzımdır.

Orman, hayvancılık ve tarım nisbetlerinin yerinde ayarlanması, sulama işlerinin, akarsu ve göller ile balılkçılık rejiminin ilmî esaslara göre yeniden düzenlenmesi gerekmektedir Erozyonu süratle önlemek ve tarımda üretimi kat kat hızla arttırmayı sağlayacak ilmî tedbirler, tarım reformunun başlıca konularıdır.

Toprak dağıtımında hazine toprakları, kurutulacak bataklık toprakları ve özel mülk topraklarının belirli miktardan yukarı olan kısımları dağıtılacaktır. Tarım sermayesiyle tarım işgücüne dayanan işletmelerde ise; bölge ve iklim şartlarına göre bir üst sınır tesbit edilerek, bu sınırı aşan kısımlar kamulaştırılacaktır.

Dağıtılacak topraklar, bedeli karşılığında kamulaştırılacaktır. Toprak sahibinin elinden fazla toprağı bedelsiz olarak alınmıyacaktır. Ödenecek bedel, tüketime değil, üretime kanalize edilecek, bunun için toprak sahiplerine, devletin bugün elinde bulunan dokuma fabrikaları gibi hafif sanayi kuruluşlarının hisse senetleri verilecektir. Yeni sanayi kuruluşlarına da kaydırma olacaktır. Böylece, toprak sahipleri aldıkları paraları, lüks ve ölü yatırımlara değil, üretim sanayiine yatırmış olacaklardır. Toprak dağıtılan köylülere, bu topraklar, taksitlerle bir bedel karşılığında verilecektir

Tarım reformu. ikinci hareket olarak, teknik ve kredi reformunu kapsar. Teknik araç ve gereçlere sahip olamıyan, para ve kredi bulamıyan köylüye, toprak dağıtmak kâfi değildir. Bu toprağı işletebilmek için, makina, tohum, gübre ve nihayet paraya ihtiyaç vardır. Tarım işletmeciliğinde gerekli teknik

araçlar ve krediler, bir teşkilât eliyle sağlanmalıdır. Bu teşkilât tarım teformunun üçüncü hareketi olan Köy Tarım Kooperatifidir.

Köylülerimiz, kooperatif teşkilâtlar içinde birleştirilecektir. Kooperatife üye olmak zorunlu olacaktır. Bu kooperatiflerde, her üye köylü, toprağının mâliki, emeğinin sahibi olarak kalacaktır. Komünist ülkelerdeki sovhoz ve kolhoz tipi devlet çiftliklerine veya kollektif çiftliklere karşıyız. Bu kooperatifler sözde kooperatiflerdir. Bu kooperatiflerde, köylü toprağın mâliki olmadığı gibi. emeğinin de sahibi değildir. Komünist kooperatiflerde köylü işçi ve müstahdem durumundadır. Bizim kuracağımız kooperatiflerde mülkiyet ve emek köylüde kalacak, sadece zaman, kredi, sermaye, emek ve teknoloji israfını önlemek için ekonomik anlamda büyük kooperatif işletmeler kurulacaktır. Ekonomide büyük üniteli işletmeler daha verimli olurlar. Amaç verimi arttırmak, ülkemizi kalkındırmaktır. Biz komünizmin ve kapitalizmin aksine. herkesi mülk sahibi yapmak istediğimiz için Tarım Kentlerinin bu ekonomik yönü içinde gerçek çiftçi, toprak sahibi olacaktır.

Köy Tarım Kooperatifleri, teknik araç ve kredi dağıtımında müessir olacağı gibi, pazarlama görevini de yürütecektir. Her köylü ürününü, buraya satacak, aracı ve tefeciler, emeksiz para kazanan sömürücüler ortadan kalkacaktır.

YERALTI SERVETLERİMİZ :

Yeraltı servetleri, özellikle madenler, millî sanayi, millî savunma ve enerji politikasının en önemli unsurunu teşkil eder. Kalkınmak, sanayi toplumu haline gelmektir. Sanayi ise, madenlere ihtiyaç gös-

terir. Bir makina yapmak için, demire, bakıra, krom ve alimünyuma sahip olmak gerekir. Çelik, sanayiin can damarıdır. Çelik yapabilmek için demire ihtiyaç vardır. Millî Savunma, devletimizin, ülke ve millet bütünlüğümüzün korunmasını üzerine almıştır. Bu korunmayı yapabilmek için, uçağa, topa, tanka, silâh ve diğer malzemeye lüzum vardır. Bütün bu savunma araçlarının yapılabilmesi, gerekli madenlere sahip olmakla mümkündür. Sanayi ve savunma, enerji kaynaklarına muhtaçtır. Petrol, kömür, uranyum, enerjide kullanılan madenlerin başında gelmektedir.

Milletlerarası politikada yürütülen rekabet ve mücadelenin ağırlık merkezi maden bölgelerine nüfuz etmek, bu bölgeleri şu veya bu şekilde kazanmaktır. Egemen bir devlet olarak yaşayabilmek, bağımsızlığımızı kaybetmemek için, yeraltı servetlerimize sahip çıkmak zorundayız. Kalkınmamız, madenlerimizi üretip, dışarıya satmakla mümkün olabilir. Bunun için gereken her çareye baş vurmak zorundayız.

Yeraltı servetlerimiz en kıymetli hazinemizdir. Bunları israftan, bunları yabancı işletmelerden, yeraltında gömülü olarak yatan ölü servet durumundan kurtarmak zorundayız. Kapitalist ekonomi, özel sektör, kâr amacı güder. Daha çok kâr elde edebilmek için, masraflı ve zahmetli madenleri işletmez. İşlettiği madenlerde de maden cevherinin en kolay ve verimli kısmını çıkartır, diğer kısımlarını «maden kalmadı» diye kapatır. Unutmamak zorundayız ki, bu ülke hepimizindir. Bu ülkede gelecek nesillerin, evlâtlarımızın ve torunlarımızın da hakkı vardır. Millî şuur, bugün har vurup harman savurmayı, yarına hiç birşey bırakmamayı meneder. İç ve dış özel şirketler madenlerimizin, kaymağını alıp, yarına boş çukurlar

bırakırlar. Tarih önünde, bizden sonraki nesillere yarın nasıl hesap vereceğiz?

Maden politikamız, akıl politikasıdır. Nâdir madenlerimizi devletleştireceğiz. İç ve dış özel sektör, maden işletmeciliği yapamayacaktır. Türk Devletinin, Türk Milletinin, Dokuz Işıkçı bir iktidarda, bütün madenleri arama ve işletme gücü olacaktır. Bugün dünyanın en büyük BORAKS maden rezervine sahip bulunmaktayız. Bu maden, dünyada sadece iki ülkede vardır. Boraks madeni, ağır sanayinin birçok dalında kullanılmaktadır. En son füze yakıtlarında da kullanıldığı için stratejik bir önem kazanmıştır. Boraks madenlerimiz, bize 800 milyar lira sağlayacak rezervdedir. 800 milyar lirayı düşününüz.

Millî savunma ve yurt güvenliği yönünden önemarzeden deniz kıyıları (sahiller) de devletleştirilecektir. Bugün deniz kıyılarımız bir spekülasyon konusu haline gelmiş, millî ülkenin stratejik bir parçası olan sahillerimiz özel çıkarların yuvası olmuştur. Turizm Endüstrisini Geliştirme Kanunlarıyla, kıyılarımızda yabancı devlet ve şirketlere toprak mülkiyeti kazanma hakkı dahi sağlanmıştır. Sahiller gibi, kent arsa mülkiyeti mes'elesi de köklü bir şekilde yeniden düzenlenecektir. Arsa spekülasyonuna son verilecektir.

Sağlık hizmetleri ve sigortalar bugünkü başı boş halinden kurtarılmalıdır. Bunun için sağlık hizmetlerini ve sigortacılığı da devletleştireceğiz. Bütün yurttaşlarımız sağlık hizmetlerinden eşit olarak yararlanacaktır.

SANAYİLEŞME MES'ELEMİZ :

Amacımız bağımsız ve büyük sanayi toplumu olmaktır. Seri üretim yapan. büyük üniteli dev sınaî

tesisler kuracağız. Sanayileşme hedefimiz, ihracata yönelmiş imalât, özellikle yatırım malları (makina yapan makina) endüstrisini kurmaktır. Montaj sanayii kalkınmamızı sağlayamaz. Montaj sanayiinde, makina ve parçalar dışarıda yapılır, ülkeye yeni bir ithalât biçimi olarak sokulur. Montaj sanayii, bir üretim malları sanayii olmayıp, tüketim sanayiidir. Tüketim sanayii ile ülkemiz hiç bir zaman kalkınamaz. Şu halde, millî üretim malları sanayiini kurmak zorundayız. Sermaye malları veya üretim malları sanayii, makina yapan makina sanayii, fabrika yapan fabrika sanayii, demektir. Böyle bir sanayi kurduğumuz zaman, istediğimiz kadar fabrika yapabiliriz. Zira bu sanayii, fabrika yapan sanayidir. Meselâ tarımsal kalkınmamızda gübre fabrikalarına ihtiyacımız vardır. Bugün ülkemizde bir gübre fabrikası açmak istediğimiz zaman, Amerika, Almanya veya Rusya ile bir anlaşma yapıyoruz. O ülkelerden gübre fabrikasının makina ve malzemelerini alıp getiriyor, istediğimiz bir yerde bunu monte ediyoruz. Bunun yerine biz, ülkemizde çok büyük bir makina sanayii (fabrika sanayii) kuracağız. Bu sanayi bize binlerce gübre fabrikası yapacaktır. Bu fabrika, gübre fabrikasını yapan bir fabrikadır.

Fabrika yapan fabrikanın en büyük özelliği şudur. Yukarıdaki misalimizde farzedelim ki, ülkemiz için gerekli gübre fabrikalarının hepsini kurduk. Yeni bir gübre fabrikası hiç bir zaman çimento fabrikası haline gelemez. Oysa, gübre fabrikası yapan fabrikada hazırlanacak ufak tefek bazı değişikliklerle bu fabrika, çimento fabrikası yapan fabrika haline getirilebilir.

Sanayiimizi kim kuracak, kim finanse edecektir? Dokuz Işık Düzeninde ekonomimiz üç sektöre

bölünecektir. Birinci sektör, kamu sektörü; devlet sektörüdür. Bu sektör devlet mülkiyetinde olacağı için, finansmanını devlet yapacaktır. Devlet sektörü, alt yapı yatırımlarını, (yol, su, elektrik, baraj, liman, kanal, v.s.) harp sanayii yatırımlarını ve maden işletmeciliğini yapacaktır. Bu sektörde devlet sektöründen başka hiç kimse faaliyette bulunamıyacaktır. Çünkü bu sektör devlet ve milletimizin varlık ve devamıyla ilgilidir. Stratejik bir sektördür. İkinci sektör MİLLÎ SEKTÖRDÜR. Altı millî teşkilât bu sektörü meydana getirecektir. Bu sektör daha ziyade makina yapan makina sanayiini kuracaktır. Meydana gelen üretim araçlarının sahibi bu teşkilatlara üye yurttaşlarımız olacaktır. Böylece temel sanayii, millîleşeceği için, bu sektöre MİLLÎ SEKTÖR adını vereceğiz. Üçüncü sektör, özel sektördür. Özel sektör de sanayi yatırımları yapacaktır.

Sanayileşme bir teknoloji ve bilim işidir. En modern, en yeni teknolojiyi alacağız. Ancak bu şekilde, kalkınmış ülkelerle aramızdaki mesafeyi kısa zamanda kapatmış olabiliriz. İlim ve ilmî araştırmaya büyük yer vereceğiz. En kısa zamanda çok büyük mikdarda ilim ve teknik adamı yetiştireceğiz. Üretimi arttıran tatbikî ve araştırıcı ilim dalına, tekniğe ilk plânda yer vereceğiz. Eğitim sistemimiz, ülke gerçeklerine ve kalkınma hedeflerine göre yeniden plânlanacaktır. Üretici, araştırmacı, yaratıcı kafalara ihtiyaç vardır. Yetişmiş, uzman kafaları ihraç ettirmiyeceğiz. Bugün en güzide ve teknik ilim adamlarımız başka ülkeler tarafından ithal edilmiş, elimizden alınmıştır. Bunlara kalkınmamızda baş köşeyi vereceğiz. Türk beyninin dışarıda, başka ülkeler tarafından sömürülmesinin önüne geçeceğiz. Buna müsaade etmiyeceğiz. Binlerce yetişmiş, dünya ça-

pında kıymet arzeden elemanlarımız, gerekli ilgi ve değeri bulamadıkları için, yabancı ülkelerde çalışmak zorunda bırakılmıştır. Unutulmamalıdır ki, bu güzide elemanlar, bu fakir milletin parasıyla meydana getirilmiştir. Beyin sömürü ve ihracına son verilmelidir.

DIŞ TİCARET MES'ELEMİZ :

Dış ticaret, bugünkü başı boş ve millî çıkarlarımıza aykırı durumdan kurtarılacaktır. Millî Dış Ticaret Kurumu adında yeni bir kurum kurulacaktır. Bu kurum, Altı Millî Teşkilâttan seçilecek kimselerle devlet teşkilâtından tâyin edilecek kişilerden teşekkül edecektir.

Dış ticaret, millî ekonomi ve özellikle kalkınmamız yönünden çok önemli bir sektördür. Bu sektör bir yandan üretmiş olduğumuz malları dış ülkelere satıp, döviz kazancı sağlarken, bir yandan da kalkınmamız için gerekli yatırım mallarının ithalini sağlayacaktır. Bugün, ihracat gelirimiz 600 milyon doları zor bulmaktadır. Buna karşılık ithalât için ödediğimiz döviz 800 milyon dolar civarındadır. Liberal-kapitalist dış ticaret rejiminde ürünlerimizi dış ülkelere satan kimseleri kontrol etmemiz çok zordur. Bu yüzden çok büyük sermaye kaçakçılığına ve döviz kaybına uğramaktayız. Oysa, memleketimizin kalkınması için sermaye ve dövize ihtiyacımız vardır. Kalkınma, bir sanayileşme; bir sermaye birikimidir. Sanayileşme ve dolayısiyle sermaye birikiminin gerçekleşebilmesi için, dışarıdan ithal edilecek kalkınma malzemesi ve mallarını alabilecek dövize, yabancı ülke parasına ihtiyaç vardır. Dövizimiz ne kadar çok olursa, o kadar çok sermaye malları ithal edi-

lebilir. Bu sebeple, döviz kaynağımız olan dış ticaretin, bir hırsızlık ve kaçakçılık yuvası halinden çıkartılıp kalkınmamıza yarayan bir kurum haline getirilmesi lâzımdır.

Durumu bugünkü rejimden bir misalle açıklayalım. İhracat yapan bir tüccar, dışarıdaki bir tüccara 10 dolarlık bir mal satmış olmasına rağmen ondan sadece 5 dolarlık bir fatura alabilir. Geri kalan 5 dolarlık kısmı dışarıda bir bankaya veya işe (teşebbüse) yatırabilir. Bu halde, bir taraftan kalkınmanın dış finansmanını teşkil eden döviz yurda eksik olarak girerken, diğer taraftan da, kaçırılmış olan bu beş dolardan devlet bir dolar vergi alacak ise, bu vergi de alınmamış olur.

SENDİKA VE İŞYERİ DEMOKRASİSİ:

Üretimin, en aziz, en kutsal unsuru emektir. İşçilerimize haklarını tam olarak verebilmek, menfaatlerinin savunmasını yapabilmek için Tek ve Mecburî Sendikacılığı getireceğiz. Her işçi, çalıştığı iş kolunda kurulacak tek sendikaya üye olacaktır. Hürriyet, birlik ve beraberlik şuuru içinde gerçekleşebilir. Birlikten kuvvet doğar. Güzel bir atasözümüz vardır: Sürüden ayrılan kuzuyu kurt kapar. İşçimizi kurtlara kaptırmıyacağız. İşçilerimiz sendikaları içinde örgütlenecek, haklarını alacaktır. Ülkemizde bugün, varlık sahibi her insan, kendi meslekî teşkilâtına üye olmak zorundadır. Bir fabrikatör, Sanayi Odasına, bir tüccar, Ticaret Odasına, bir çiftçi, Ziraat Odasına, bir avukat, Baroya, bir doktor Tabib Odasına, bir mühendis veya mimar Mühendis ve Mimar Odasına kaydolmadıkça çalışamaz, iş yapamaz. Buna karşılık, işçilerimiz, sendikalarına üye olmak zorunda de-

ğildir. Bunun adına da hürriyet diyorlar. Bu hürriyet değil, soyma ve sömürme tuzağıdır. Sermayenin korunması, emeğin himayesiz bırakılmasıdır. Bir işçi, tek ve mecburî sendikasına üye edilmek istenirse, hürriyet söz konusu oluyor Pekiyi bir fabrikatör bir tüccar, bir çiftçi, bir avukat veya doktor tutsak mı? Onlar için neden hürriyet şarkıları söylenmiyor?

Burada kısaca görüşümüzü açıklamış bulunuyorum. Görüyorsunuz ki, içimizde insan sevgisi vardır. Bu insan, sınıflara ayrılmadan sevilecek, sayılacaktır. İnsanın insanı sömürmesi son bulacaktır. Her türlü diktaya karşıyız. İnsanın maddî ve manevî gelişmesini hür ve millî bir demokrasi içinde gerçekleştireceğiz. Bunun için Dokuz Işık'çı bir düzen kuracağız. Bu, Türk'e özgü bir düzen olacaktır. Bu düzen zora dayanmadan, demokratik bir süreç içinde gerçekleştirilecektir. İnsanı sevmek, onun iradesine saygıyla olabilir.

Sevgili Bozkurtlar,

Hepiniz bu Milliyetçi Hareketin, Dokuz Işık sisteminin bayraktarlarısınız. Türk soy ve bağımsızlığının sahiplerisiniz. Unutmayın, Milliyetçi Hareket, bağımsız millet, egemen devlet anlayışına dayanır. Bunu sağlamak için aynı ülkü etrafında birleşmemiz şarttır. Kalkınız! Kervan yola çıkmıştır, ona katılınız. Dokuz Işıkçı Milliyetçi Türkiye gerçeği doğmak üzeredir. Şafak sökmeden dâvaya katılınız. Yaşasın Türk Soyu! Yaşasın 100 milyonluk Büyük, Milliyetçi Türkiye! Yaşasın bu ülkünün dönmez insanları!

DOKUZ IŞIK
AÇISINDAN

BAZI MES'ELELER

Türk tarihinin önemli bir dönemindeyiz. Millî bütünlüğümüzü parçalamak isteyen anarşist komünistlerin hain düşünce ve hareketleri sona ermiş sayılamaz. Ülkemizde anarşist ve komünist hareketlerinin tam manâsıyla yok edilebilmesi için, milliyetçi bir idareye lüzum vardır. Anarşist komünistlerle mücadelede zafere erecek tek idare, milliyetçi idaredir. Milliyetçi idare, bu mücadelede, bir taraftan kanun hâkimiyet ve tâkibatını kurarken, diğer taraftan da ülkenin en kısa zamanda kalkınmasını sağlıyacak sosyal ve ekonomik tedbirleri alacaktır

Milletimiz tercihini yapmış, kararını vermiştir. Bu karar; çok kısa zamanda bağımsız bir sanayi ülkesi olmak, Büyük Milliyetçi Türkiye'yi kurmaktır. Milletimizin en büyük özlemi, iktisaden kuvvetli, gelişmiş, kalkınmış bir Türkiye olmaktır. Milliyetçi idare, ekonomik kalkınmayı bilen, bunda tercihlerini yapabilen bir idaredir Milletimizin birkaç yan reform tedbirleriyle kalkınması mümkün değildir. Kalkınma, sanayiye ve sanayileşmeye dayanan bir harekettir.

Bugün, ülkemiz kısa zamanda sanayileşmesini gerçekleştirecek bir reform ve program hareketini görmemekteyiz. İçinde bulunduğumuz çağda millî endüstrisini kuramamış bir ülkenin yaşayabilmesi, bağımsızlığını devam ettirebilmesi mümkün değildir. Dünyanın büyük dev ekonomileri en yeni teknolojiyi, en yeni sınaî tesisleri kurarken, bizim yerimizde saymamız, yarınımız için tehlike arzetmektedir. Milletimiz, tarihin her devrinde büyük devlet olduğu için bugün de haklı olarak büyümek istemektedir. Milletimizin ekonomik büyüme özlemini gerçekleştirmek kaçınılmaz millî bir görevdir.

MİLLÎ BİR İKTİSAT POLİTİKASI

Ülkemiz, millî kalkınmasını gerçekleştirebilecek her türlü vasıtaya sahiptir. Yeraltı ve yer üstü kaynaklarımız, insan gücümüz fazlasıyla mevcuttur. Ancak bu kaynaklar boş bırakılmış, kendi haline terk edilmiştir. Bir reform ve kalkınma yılı olması gereken 1971 yılı, ekonomik durgunluğun hâkim olduğu, statik bir iktisat politikasının yürütüldüğü yıl olarak geçmektedir. Gerçekten son 8 ay içerisinde özel ve kamu yatırımları tamamen durmuş ekonomimiz lüzumsuz durgunluk içine sokulmuştur Oysa bu yıl, ekonomik girişim ve hamlelerin yapılacağı bir yıl olarak kullanılabilirdi. Nitekim tarım ürünlerimiz görülmemiş bir artış göstermiş, işçi dövizlerimiz 500 milyon dolara, yani 7 milyar Türk lirasına yaklaşmıştır. Bu büyük kaynaklar, yeni sınaî tesislere yatırılıp kalkınmamızda büyük hamleler beklenirken, zaman bazı şahsî meselelerin tartışılması ve sözde reform lâflarıyla geçiştirilmiştir.

İdareler kararlarını, milletlerin tercihlerine göre vermelidir. Milletimiz, büyümek isteyen, ekonomik kalkınmasının tamamlanmasını arzulayan bir tercih içindedir. Âciz, isabetsiz iktisat politikalarından vaz geçip, ülkemizin ihtiyaçlarına uygun millî bir iktisat politikasını seçmek zorundayız. Bu iktisat politikası, ekonomik bağımsızlığımızı sağlayıp, dışarıya sınaî ürünler ihraç edebilecek bir politika olmalıdır. Bunun için sınaî yatırımlara öncelik verilmelidir. Sınaî yatırımları gerçekleştirebilmek için, her türlü tasarruflara öncelik tanınmalı, vatandaşın tasarruf arzusu teşvik edilmelidir. Tasarrufu ve kalkınması millî kaynaklara dayanmayan bir ülke, bağımsızlık iddasında bulunamaz. Bağımsız bir sanayinin kurulabilmesi için gerekli ilk şart, makina yapım sanayiinin kurulmasıdır. Gerçekten bir ülkenin ekonomik bağımsızlığa kavuşabilmesi veya bu bağımsızlığı devam ettirebilmesi, bu sanayii kurabilmesine bağlıdır. Makina yapım sanayii yanında, metalurji sanayiine, petro-kimya, sanayiine ve enerji üretim sanayiine de önem vermek gerekir. Millî sanayiini kuramamış bir ülkenin çağdaş uygarlık seviyesine çıkması mümkün değildir. Oysa büyük Türk Milleti her çağa rengini vermiş ve her çağda medenî olmaya, uygar olmaya hak kazanmıştır. Bu, onun engin tarihinde, büyük kültüründe ve soyunda vardır.

MİLLÎ ENDÜSTRİ KOLLARININ KURULMASI

Millî sanayimizin hızla kurulması, istihdam meselemize de çözüm getirecektir. Bugün ülkemizde büyük bir açık ve gizli işsizler ordusu vardır. Ülke nüfusunun büyük bir kısmının işsiz olması, millî ba-

rış ve huzurun kurulmasına mânî olmaktadır. İşsizliği giderecek en önemli yol, millî endüstri kollarının kurulmasıdır. Bu suretle. bir çok işyeri meydana gelecek ve buralar fazla nüfusu mas'edip bunlara çalışma imkânı sağlıyacaktır. İşsizliği gidermek için sınaî tesisler yanında üst yapı yatırımlarına da önem verilmelidir. Büyük yolların, kanalizasyonların, limanların, barajların yapımında âtıl işgücünden yararlanılmalıdır. Alt yapı hizmetlerini (tesislerini) yapamamış bir ülkenin, üst ekonomik yatırımlarını yapması mümkün değildir. Bu itibarla bir yandan gizli ve açık işsizler ordusunu hizmet ordusu haline getirip millî kalkınmamıza katkıda bulunurken, diğer yandan da alım gücüne kavuşan vatandaşlarımız barış içinde yaşama imkânı bulacaklardır.

Bugün ülkemizde, açık ve gizli işsizler adedi bazı mevsimde 10 milyonu bulmaktadır. Bu demektir ki, bazı aylarda ülkemizde 10 milyon insan işsiz kalmaktadır. İşsiz insanları, hizmet ordusu içinde birleştirip, memleketin kalkınması için istihdam etmek, tek millî istihdam politikasıdır.

Ekonomik kalkınmamız. sanayileşmemize bağlı iken, hükûmetin bazı yan reformlar üzerinde durması eksik ve hatalı bir tutumdur. Eksiktir diyoruz, çünkü kalkınma, sadece toprak, eğitim ve vergi reformlarıyla gerçekleştirilemez. Kalkınmayı gerçekleştirecek tek ve sağlam yol, sanayileşmedir. Hatalıdır diyoruz ,çünkü bu reformlar zannedildiği gibi reforme edilecek sektörlere yeni bir şekil veremeyecektir. Bu reformlardan bilhassa iki tanesi; toprak ve eğitim reformuna temas etmek istiyorum. Toprak reformu, kısaca tarif etmek gerekirse, tarım ürünlerinin

arttırılması ve topraksız, ya da yeteri kadar toprağı olmayan köylüye toprak verilmesidir. Türkiyemiz tarım ekonomisine dayanan bir ülkedir. Tarım ekonomisine dayanan ülkeler ekonomik yönden geri kalmış ülke adını alır. Böyle ülkelerde nüfusun büyük bir çoğunluğu köylerde yaşar. Gerçekten bugün köylerimizde nüfusumuzun üçte ikisine yaklaşan 24 milyon vatandaşımız yaşamaktadır. Hükûmetin öngördüğü toprak reformuyla 24 milyon köylü nüfusumuzun sosyal refaha kavuşması, insanca yaşayabilmesi mümkün değildir. En radikal bir toprak dağıtımı şeklinde toprak reformu mütalâa edilse bile, Türkiye'de dağıtılabilecek topraklarla sadece 150 bin köylü ailesine toprak dağıtmak mümkündür... Oysa toprağı olmayan, ya da yeteri kadar toprağı bulunmayan köylü ailemizin miktarı, üç milyon civarındadır. Bunun için biz diyoruz ki, toprak reformu tek başına yeterli bir tedbir değildir. Mademki ülkemizin en büyük meselesi kalkınmadır ve sanayileşme sonunda âtıl nüfus, gizli işsizler ordusu sınâî ve hizmet sektörüne kaydırılacaktır o halde yapılacak ilk iş, asıl ağırlığın sınaî kalkınmaya verilmesidir. Köy sınaî kalkınması, tarım reformuyla birlikte yürütülmelidir. Bir yandan, bölge köylere büyük sınâî tesisler kurulup, böylece civar köylerin fazla nüfusunu, işsizlerini buraya çekip, istihdam etmek imkânı doğarken, diğer yandan da sınâî sektöre gittikleri için azalan köylü nüfusuna ekonomik ve rantabl tarım işletmeleri kurma imkânını tanımış oluruz. Nüfusumuz hızla artmaktadır. Bugün en iyimser bir toprak dağıtımı ile 150 bin topraksız, ya da yeteri kadar toprağı olmayan köylü ailesine toprak dağıtılmış olsa bile, gelecek yıl nüfus artışı ile bu dağıtım, ekonomik ve sosyal anlamını kaybedecektir. Bu se-

beple bizce izlenecek yol Tarım Kentleridir. Böylece sosyal yönden köylerin ve köy nüfusunun yeni bir yerleşme plânına oturtulması, ekonomik yönden ise modern tarım ve işletme endüstrisine geçilerek sıhhatli tarım toplumunun kurulmasıdır. Böylece Türk Milletinin temeli ve sözde efendisi, fakat gerçekte ihmal edilmiş, horlanmış, yalnız bırakılmış ve hattâ soyulmuş, evsiz, yolsuz, elektriksiz, susuz fakir köylüsü, insan haysiyetine yakışır bir yaşama seviyesine kavuşacaktır. Tarım Kentleri ile köylü bir taraftan suya, elektriğe, yola, okula hastahaneye, kısaca insanca yaşama şartlarına kavuşurken, diğer taraftan da artan tarım üretimi ve bunun karşılığında kendisine kalacak büyük gelir sayesinde yapacağı tasarruflarla ekonomik kalkınmamıza kalkıda bulunacaktır. Tarım Kentleri hareketinde ağırlık noktası, köy endüstri düzeninin kurulmasıdır. Böylece Tarım Kentleri projesi, ülkemizin, dolayısiyle köylülerimizin sanayileşme amacını gütmektedir.

Köy sanayii, köylülerin tasarrufu ve devletin yapacağı yardımla finanse edilecektir. Tarım Kentleriyle bir yandan köylü ve köylerimiz sınâî tesislere kavuşurken, diğer yandan da prodüktif, verimli toprak reformunun yapılması imkânı doğacaktır. Bizce toprak ve tarım reformu dört hareketten ibarettir. Bunlar, tarım topraklarının bölünmesine mani olmak, ufalanmış tarım toprak ve işletmelerini toplulaştırmak, belirli bir büyüklükten sonra özel mülk araziyi bedeli karşılığında kamulaştırıp, topraksız, ya da az topraklı köylüye dağıtmak ve nihayet emek ve mülkiyet esasına dayanan, marksist ülkelerdeki kooperatifçilikle ilgisi olmayan, tamamen köylünün iradesini yansıtan kooperatifleşme hareketidir. Bu

dört hareketi bünyesinde taşımayan bir toprak ve tarım reformu başarısız kalmağa mahkûmdur.

SOSYAL HUZURSUZLUK YARATACAK TEDBİRLER

Toprak reformu kapsamına girecek arazi yönünden bahçe ve bağları hariç bırakmak gerekir. Çünkü bahçe ve bağlar, büyük bir yatırım, büyük bir emeği icabettirir. Toprak Reformu Ön Tedbirler Tasarısı bağ ve bahçeleri de toprak reformu kapsamına aldığı için, hatalı bir görünüm arzetmiştir. Fakat Geçici Komisyonun bu maddeyi isabetli olarak çıkartmış olduğunu görmekteyiz. Bağ ve bahçe toprak reformuna girdiği takdirde, bunların sahipleri büyük emek ve yatırım sonucu meydana gelmiş ağaçları sökecekler, burayı tarla haline getireceklerdir. Kaldı ki tarım topraklarımızın sadece % 2'si bağ ve bahçeden ibarettir ve bunların miktarı çok küçük üniteler şeklindedir: Yarım dönüm, bir dönüm, üç dönüm, beş dönüm, en fazla 50 dönüm, 100 dönüm halindedir. Diğer taraftan, Toprak Reformu Ön Tedbirler Kanun Tasarısında yer alan, zilyetlik yoluyla mülkiyetin kazanılmasına mâni olan maddenin de ülke gerçeklerimize uymadığı kanısındayız. Devlet, kendisine düşen kamu hizmetini yapmadan, vatandaşları suçlayamaz. Devletin, toprak yönünden en önemli hizmetlerinden bir tanesi de toprakların tapu ve kadastrosunu yapmaktır. Ülkemizde bu teşkilât gereği gibi kurulamadığı için halen topraklarımızın sadece % 30'unda kadastro işlemi yapılmış, % 70'i kadastro görmemiştir. Gerçek ve sıhhatli tapu niteliğini taşıyan topraklarımız da sadece % 40 civarındadır. Şu halde,

ön tedbirler kanun tasarısının getirmiş olduğu madde uygulanacak olursa yüzde 60'ı tapusuz olan ve zilyetliliğe dayanan toprakların mülkiyeti devletleştirilmiş olacaktır. Burada şu noktayı belirtelim ki, devletleştirme, sosyal bir reform değil, sosyal bir ihtilâldir. Hukuk devletlerinde ihtilâller değil, reformlar, düzeltmeler, ıslahatlar yapılır. Kaldı ki toprak reformunun sosyal yönü gereğince topraksız veya az topraklı köylülere toprak verileceğine göre, tapusu olmadığı için devletleştirilecek topraklar acaba kimin zilyetliği altında bulunmaktadır.

Hemen belirtelim ki, bu topraklar, fakir ve cahil bırakılmış köylülerimizin elindedir. Köylülerimiz fakir ve cahil bırakıldığı; buna karşılık devletin bir kamu hizmeti olan tapulama ve kadastro hizmeti yerine getirilmediği için, bu topraklar köylülerin elinden, hem de bedelsiz bir şekilde alınacaktır. Bu, ülkede sosyal barış değil, sosyal huzursuzluk yaratacak ve toprak reformunun temel manâsına ,esprisine ters düşecektir. Diğer taraftan unutulmamalıdır ki tapusu çıkartılmış topraklar, toprak reformunun kapsamına sokulmak istenen büyük toprak sahiplerinindir. Şu halde Toprak Reformu Ön Tedbirler Kanun tasarısında yer alan zilyetlikle gayrimenkul mülkiyetinin kazanılmayacağı yolundaki madde, faydadan çok zarar getirecek, bu münasebetle de sosyal huzursuzluğu arttıracaktır. Biz, bu maddenin kaldırılmasını veya iyi bir şekilde ıslâh edilmesini istiyoruz.

ÇAĞ DIŞI EĞİTİM SİSTEMİ

Millî olmayan, millî kültür, millî karakter ve millî şuûru yaratamayan bir eğitim sistemi, çağ dışı za-

rarlı, iflâs etmiş bir eğitim düzeninden başka bir şey olamaz. Bugün ülkemizde yürürlükte bulunan eğitim sistemi, maalesef böyledir. Ancak, reforme edilmek istenen eğitimimize getirilecek olan reform hükümlerinin millî şuûr ve millî kültüre dayalı olduğunu görmemenin ızdırabı içindeyiz. Eğitimden beklenen şudur: Bir ülke içinde yaşayan genç dimağları birbiri ile kaynaştırmak, onlara tarihlerini, ülke şartlarını öğretmek ve millî kalkınmada personel sermayesinin faydalı bir biçimde yetişmesine dikkat etmektir. Başka bir deyimle eğitimin iki görevi vardır: Birinci görevi, millî kültür ve millî şuûru yaratmak; ikinci görevi ise, bu kültür ve şuûr içinde ekonomik kalkınmaya, çevre kalkınmasına, millî kalkınmaya katkıda bulunmaktır. Her sistemin kendine özgü modelleri vardır. Meselâ marksist ya da faşist ülkede bunlar, o sistemlerin esas aldığı değerlere göre tesbit edilir. Marksist bir düzende aslolan ekonomik kalkınma, ekonomik büyümeye katkıda bulunmadır. Bu sebeple marksist sistemlerde fertlerin eğitiminde sadece bu yön esas alınır. Bir de buna ilâveten marksist rejim ve düzene ihanet etmemek, buna bağlı kalmak şuûru verilir. Türk Millî Eğitim sistemi yukarıda da belirttiğimiz gibi, iki ana hedefe yönelmiş olmalıdır: Evvelâ, genç dimağlara mensup oldukları milletin tarih, kültür ve değerleri anlatılmalı, onlar bunlarla yoğrulup, birbirleriyle kaynaştırılmalıdır. Ayrıca ülke kalkınmasında üretici, araştırıcı katkıları getirecek bir kafaya sahip olmalıdır. Reform taslağında, biz sadece bunlardan ikinci unsura kısmen önem verildiğini görmekteyiz. Oysa bir ideolojiye, özellikle millî kültür haslet ve şuûruna varamamış insanların ekonomik kalkınmaya katkıda bulunmaları mümkün değildir.

DEMOKRATİK OLMAYAN REJİMLER

Milliyetçi Hareket, insan sevgisine dayanır; milliyetçi hareket insan şahsiyetine inanır, insanı sever ve sayar. İnsan kişiliğinin gelişip şekillenebilmesi, hür ve demokratik rejimlerde mümkündür. Hür ve demokratik olmayan rejimler, insan şahsiyetine aykırıdır. Bu rejimlerde insana saygı duyulmaz. İnsan sevgisi yoktur. Milliyetçi Hareket, Türk insanını sevmek, saymak, onun yücelmesini istemektir. Bu sebeple milletimizin yönetim yolunun hür demokratik düzen olduğuna inanıyoruz. Hür demokratik düzene muhalif olan bütün rejimlere karşıyız, bunlara inanmıyoruz. Hürriyet ve demokrasiyi katleden marksist, kapitalist, faşist ve nazist devlet sistemleri, bizim reddettiğimiz sistemlerdir. Bu sistemlerde milleti meydana getiren fertler değil, sadece belirli sınıflar veya zümreler hâkimdir. Yönetim bir avuç insanın elindedir. Marksizm sözde işçi sınıfının devleti olduğunu iddia etmiş, fakat uygulamada yeni bir bürokrat sınıf yaratmıştır. Bu sınıf, komünist partisi üyeleridir. Herşey bunların elindedir. Her türlü lüks, her türlü refah, devletin her türlü aracı bunların emrindedir. Milletin çok büyük bir kısmı sefalet ve esaret içinde inlemektedir. Faşist ve nazist sistemler de hürriyet ve demokrasiyi tanımayan diğer totaliter sistemlerdir. Hitlerin Almanya'da uyguladığı nazist sistem, Alman ırkının üstünlüğüne dayanan diğer ırkları küçük ve aşağılık gören antidemokratik bir rejimdir. Kendi içinde ve kişiler arasında ayırım yapmış, insanların hepsine hürriyet getirmemiştir. Mussolini'nin İtalya'da yürüttüğü faşist sistem koyu bir devlet tahakkümüne yol açmış, fertler, yönetime kendi karar ve tercihlerine

uygun bir biçimde katılamamıştır. Bu sebeple Millî-yetçi Hareket, Türk Milletinin, Türk insanının yönetim yolunu, kader çizgisini, demokratik sistemde görür. Fertlerin bütününe hak tanımayan sistemlere inanmıyoruz. Millî doktrinimiz DOKUZ IŞIK, milletimize, insan sevgisini ve insan haysiyetine sonsuz saygıyı esas alan yeni bir yol işaret etmektedir. Bu yolun temel kaynağı; İslâm inancı ve Türklük şuûr ve gururudur. Cihanın ufuklarından yeni bir güneş gibi doğacak olan Büyüyk Türkiye'nin meşalesi yakılmıştır. Bu meşaleyi sizlere verdim. O'nu yurdumuzun her köşesine götürünüz ve her Türk'ün gönlünü onunla tutuşturunuz.

ZAFER BÜYÜK TÜRK MİLLETİNİNDİR

DOKUZ IŞIKÇI DÜNYA GÖRÜŞÜ

Bugün, gelişen ve değişen insanlığın hayatına en geniş bir açıdan baktığımızda şunları görüyoruz:

a) Fezada koşu

b) Teknikte büyük ve süratli bir gelişme

c) Çelişmeler, çekişmeler ve bunalımların içinde kıvranan bir insanlık.

İşte yirminci yüzyıl ikinci yarısı ve feza çağına ait dünyamız.

Geniş caddelerinde sulh teraneleri, arka sokaklarında harb marşları çalınan bugünkü dünyamızda sorunları çok, çözümleri güç olan geri kalmış ülkeler alevler içinde yanıp tutuşurken bunların tahrikçisi ve hatta seyircisi olanlar unutmamalıdırlar ki, bir gün aynı akıbetin kucağına düşmekten kendilerini kurtaramıyacaklardır. Çünkü güneşin doğduğu yerle battığı yer arasındaki mesafe hergün biraz daha kısalmakta, dünya her gün biraz daha küçülmektedir. Bilhassa ifade etmek isterim ki, söylediğini yapamıyan, yaptığını söyleyemiyen, göründüğü gibi

olamıyan, olduğu gibi görünemiyen, böylece kendi kendini kandıran insanlık, içinde bulunduğu ve gitgide artan bu çelişkilerden kurtulamadıkça, yüksek ahlâkî değerlere yönelmedikçe ve vicdanlarda bir denge kurulmadıkça hiç bir siyasî rejim ve hiç bir siyasî doktrin insanlığı mutluluğa götürmiyecektir. Dünya, buna ait örnek ve isbatlarla doludur.

SÖMÜRGECİLİK VE EKONOMİK KAVGA

Dünya üzerinde sömürgeciliğin siyasî ve ekonomik kıskaçlarından birincisi, yani siyasî kıskaç, sömürülen ülkeler üzerinden kaldırılmaktadır. Milletlere hürriyet verilmekte, egemenlikleri tanınmaktadır.

Ancak ekonomik kıskaçlarda birincisi kadar belirli ve büyük farklar görülmemektedir. Bu hâl Dünyamızda milletler ailesi arasında ekonomik ve sosyal dengeyi belirli bir şekilde bozmaktadır. Devletlerarası ilişkilerde, sömürmek veya sömürülmek duygusu ve fikri yerine karşılıklı menfaat dengesi kurmak esas alınmalıdır. Aksi takdirde meydana gelecek olan alçak ve yüksek basınç merkezleri arasında doğacak olan fırtınaların tahribatı önlenemez.

KÜLTÜR SAVAŞI (SESSİZ HARP)

İnsanlığın hayatında savaş, araç ve gereçleri de devamlı olarak gelişme halindedir. Kılıç, ok, tüfek, top, tank, uçak, atom silâhları gibi. Bugün milletler birbirleriyle, adına «sessiz harp» diyebileceğimiz bir kültür savaşı içindedirler. Kültür savaşı ideolojik harpten daha şumullüdür. Bir millet başka bir

milleti veya milletleri kendi kültürü içinde eritmeye gayret eder. Savaşta ok, kılıç, mermi için insanın en hassas noktası kalbi ve beynidir. Kültür savaşı da aynı noktayı hedef alır. Bunun için bir milletin hayatında kültür davası alfebeyi okuma ve ezberleme davası değildir. Kafayı, kalbi ve bedeni geliştirme ve yetiştirme davasıdır.

Dalından kopan bir yaprağın kaderini rüzgâr tayin eder. O artık herhangi bir istikametten esen rüzgârın esiridir. Unutulmamalıdır ki, **«Her kim bir kavime benzemeye çalışırsa o kavimin efradından sayılır.»**

Kültür savaşına karşı en müessir silâh milliyetçiliktir. Kişinin kendi öz değerlerini, öz varlığını koruması ve geliştirmesi moral bir güç ve millî şuurla mümkündür. Milliyetçilik, sosyal ve ekonomik hamlelerde de fikrî, ruhî, fizikî bir atlama tahtasıdır. Çünkü kişinin fikrî, fizikî gücüne dayanmıyan hiçbir hamle başarıya ulaşamaz. Bütün bunlar nazara alınarak milletin her ferdi moral değerlerle ve millî şuurla techiz edilmelidir. Türkiye'nin içinde bulunduğu ağır şartları nazara alarak ifade etmek ve hatırlatmak isterim ki, gerçek değer ve anlamdaki milliyetçilik hareketlerinin karşısına çıkmak kale kapısını düşmana açmak demek olur.

Çünkü, her hücre tümün hayatında harç ve miyardır. Hücrelerin tümün varlığını terk etmesi halinde, bütünün de hayatı ortadan kalkar.

Milliyetçi Hareketin temel felsefesi, insan sevgisi, insan haysiyetine, hürriyetine ve iradesine sonsuz saygıdır. İnsan haysiyetine ve insan hürriyetine

dayanmıyan sistemlere inanmıyoruz. İnsan sevgisi ve hürriyet insana değer vermekle mümkündür. İnsan kültürel, sosyal, iktisadî, siyasî ve moral değerlerin meydana getirdiği bir bütündür. İnandığımız dünya görüşü insanı bütün değerleriyle, bütün yönleriyle ele alır.

Onu bir bütün olarak geliştirmek, kalkındırmak ister.

İnsanı sevebilmek, insanı hür yapabilmek onu her türlü tutsaklıktan kurtarıp kendi kendine hâkim yapabilmekle mümkündür. İnsanın tutsaklılktan kurtulup ,kendi kaderine hâkim olabilmesi hürriyete kavuşması demektir. Tarih ve siyasî tecrübeler bize göstermiştir ki mülk, insandan bölünmez bir parça, mal, canın yongasıdır. Mülkiyet insanın teşebbüs gücünün artmasına imkân vermiş şahsiyetini geliştirebilmesinde en büyük unsur olmuştur. Ancak, mülkiyetin başkalarını sömürme, ezme aracı olarak kullanılmasına da karşı bulunmaktayız. Mülk üzerindeki dengenin sağlanması için devletçe her türlü tedbirin alınmasını gerekli görmekteyiz.

Gerçek milliyetçilik, milleti meydana getiren her insanı hiçbir ayırım yapmaksızın aynı derecede sevmektir. İnandığımız milliyetçilik anlayışı, bu milleti meydana getiren insanlar arasında her türlü ayırımı kesinlikle reddeder. Milliyetçilik bölücü değil, birleştirici; ayırıcı değil, toplayıcıdır. Bu milleti meydana getiren her fert aynı soyun, aynı kültür ve tarihin birer üyesidir ve hepsi aynı müşterek kaderle yoğrulmuşlardır. Bizim dünya görüşümüzde bir ferdin diğerinden üstün tutulması yoktur. Her türlü ayırıcı, bölücü sistemlere şiddetle karşıyız. Millet can-

lı bir organizma ve yaşayan bir varlıktır. Bu organ ve varlıkta her ferdin belirli bir yeri ve bir görevi vardır. Her fert bu organizmanın bir uzvu, bir hücresidir. Normal düşünen bir insan beyni, vücudu meydana getiren bir uzvu ve hücrelerden bir kısmını diğerlerinden üstün tutamıyacağı gibi feda da edemez. Zira böyle bir halde iyi bilir ki, vücut ya eksik kalır, görevlerini yapamaz, yahut da tamamen sona erer, hayatiyetini kaybeder. İşte aynen bunun gibi iyi bir sistem, iyi bir devlet yönetimi de milleti meydana getiren sosyal sınıf ve fertlerden birini diğerine feda edemez. Bir sınıfı veya ferdi, diğer sınıf veya ferde üstün tutamaz.

Bir sosyal sınıfı veya ferdi, diğer sosyal sınıf veya fertlere tercih eden sistemler, SINIFÇI SİSTEMLERDİR. Milliyetçilik, her türlü sınıfçı sistemlere karşıdır. Sınıfçı sistemler, bir sınıfın diğer sınıfı ezmesini, sömürmesini öngörür. Sınıfçı sistemler, sınıf diktatörlüğü doğurur. Bizim savunduğumuz DOKUZ IŞIK SİSTEMİ, Türk Milletini sınıflara bölmeden, onu kutsal bir bütün olarak ele alır.

Sınıfçı sistemlerin birincisi, MARKSİZMDİR. Türk Milletinin en büyük düşmanı olarak marksizm, nazariyatta sahte bir işçi sınıfını esas alır. Ancak tatbikatta, devlet yönetiminde işçi sınıfının yeri yoktur.

Bütün yetkiler, işçi sınıfının öncüsü adı verilen komünist partisinde toplanmıştır. Devlet yönetimi ve toplum düzeninin bütün kurumları, komünist partisinni inhisarına bırakılmıştır. Komünist nazariyeye göre, işçi sınıfı, küçük bir çocuğa benzer. Nasıl ki çocuk, kendi gerçek menfaatlerini göremez ve on-

ları koruyamazsa, işçi sınıfı da gerçek menfaatlerini görüp koruyamaz. Bu sebeple çocuğun gerçek menfaatlerini korumak için tayin edilen velî veya vâsî gibi, işçinin gerçek menfaatlerini korumak için de bir velî veya vâsiye, yani bir mümessile ihtiyaç vardır. İşte bu mümessil komünist partisidir. Bu sistemde komünist partisinin yaptığı her şey, işçi lehine sayılır. İşçi, gerçek menfaatlerini takdir edecek durumda olmadığı, tıpkı küçük bir çocuk gibi gerekli fikrî ve aklî yeteneklere sahip bulunmadığı için, bir itiraz hakkı yoktur. İşçi sınıfı devleti olduğunu söyleyen marksist devlet yapısının, işçi sınıfına verdiği değer işte bundan ibarettir.

Böyle bir fikirden hareket eden marksizm, sonunda işçi sınıfı yönetimini değil, komünist partisi yönetimi ve diktatoryasını kurmuştur. Şunu belirtmek gerekir ki, marksist devlet düzeninde parti ile devlet birbirine benzerler. Bu düzende komünist partisi ile devlet bütünleşmiş, kaynaşmıştır. Komünist partisi, devletin bütün müesseselerine hakim olmuştur. Büyük devlet memurları, yüksek rütbeli subaylar, hâkim ve polis şefleri komünist partisinin üyesidir.

Marksizm, özel mülkiyeti devletleştirmiştir. Ülkede her şeyin sahibi tek bir patron belirmiştir. Bu patron komünist devlettir. Ancak devlet mücerret bir kavramdır. Devlet çarkının işliyebilmesi için organlara, insanlara ihtiyaç vardır. Marksist devlet düzeninde bu çarkı işleten insanlar sadece komünist partisi üyeleridir. Komünist partisine üye olmayan devlet mekanizmasında görev alamaz. Mülkiyet devletin hâkimiyetinde bulunduğuna, devlet de komü-

nist partisi üyelerinin elinde olduğuna göre, marksist devlette üretim araçlarının mâliki komünist partisi üyeleri olmuştur. Unutmamak gerekir ki, mülkiyet insana bir şey üzerinde faydalanma ve kontrol hakkı verir. Komünist sistem, faydalanma ve kontrol hakkını, fertlerden almış, devlete ve dolayısiyle komünist partisi üyelerine vermiştir. Böylece komünizm tarihte ilk defa olarak mutlak ve tekelci bir mülkiyet nev'î olan PARTİ MÜLKİYETİNİ veya BÜROKRATİK MÜLKİYETİ yaratmıştır.

Komünistler, mülkiyeti, hırsızlık mahsulü, sınıflara meydan veren bir sömürü aracı olarak vasıflandırdıkları halde, bundan vazgeçememişler, bilâkis devletleştirdikleri mülkiyeti, komünist partisinin kontrolüne vermekle YENİ BİR SINIF YARATMIŞLARDIR. Tarihin en sömürücü, tekelci ve mutlak sınıfı olan BU YENİ SINIF, KAPİTALİST TOPLUMLARDA BİLE RASTLANMAYAN BİR DEVLET VE PARTİ BURJUVAZİSİ DOĞURMUŞTUR. Böylece sınıfsız bir toplum kurmak isteyen komünizm, tarihin en mutlak sınıf diktatoryasını kurmuştur. Komünist partisi üyesi bir avuç mutlu azınlık dışındaki herkes, mülkiyet hakkından mahrum olduğu için, hürriyetten de mahrum edilmiştir. Komünist rejim, insanların ellerinden mülkiyetini alırken, şeref ve hürriyetini de almış, milyonlarca insanı esarete mahkûm etmiştir.

Sınıfçı sistemlerin ikincisi KAPİTALİZM'dir. Kapitalizm, millî toplum içinde sadece KAPİTALİSTLERİ, yani PATRONLARI koruyan bir sistemdir. Kapitalist sistem, mahiyeti ve işleyişi itibariyle ekonomik hayatı, kapitalistin tekeline bıraktığı için, bu sistem-

de zengin daha zengin, fakir daha fakir olur. Kapitalizmde, ekonomik faaliyet bir kaç patronunun emrindedir. Bu sistemde, sanayie, iç ve dış ticarete bankalara ve madenlere sadece patronlar hâkim olur. Üretim araçlarının mülkiyeti bir avuç patronun elindedir. Devletin milletten topladığı vergiler, fertlerin tasarrufları sonucu kara gün için bankalara yatırdıkları paralar, patronların cebine gider.

Kapitalizm, bir dünya görüşüdür. Her dünya görüşü gibi, kapitalizmin de iktisadî yönü yanında siyasî ve hukukî yönleri de vardır. Kapitalizmin siyasî yönü, liberal demokrasi; hukukî yönü de liberal hukuk adını taşır. Liberal demokrasinin siyasî kurumları, özellikle meclis, hükümet ve idare kapitalist sınıfa hizmet eder. Liberal demokrasilerde devlet yönetimine yalnız patronlar ve onların bürokrasi sınıfı katılır. Parlamento, patronları koruyan kanunlar çıkarır, hükümet ise bu kanunları titiz bir şekilde tatbik eder. Devlet çarkı kapitalistlerin yararına işler. Fakat patronlar ve onlara hizmet eden bürokratlar daima demokrasi ve hürriyetten bahsederler. Liberal demokrasi ve hürriyetten bahsederler. Liberal demokrasi ve hürriyet, sahte bir demokrasi ve hürriyettir.

Liberal sistemde, demokrasi ve hürriyet sadece kapitalistlere tanınmış bir demokrasi ve hürriyettir. Milletin çok büyük bir kısmı, patronlar dışında kalan kısmı için demokrasi ve hürriyet, bir diktatörlük ve esaretten başka bir şey değildir. Yalnız kapitalist sınıfı efendi, buna karşılık Türk Milletinin çok büyük bir kısmını köle yapan kapitalizme inanmıyoruz. Bu sistemde dünkü derebeylerinin şatosu,

bugün büyük şehirlerin merkezine taşınmıştır. Dokuz Işıkçı görüşte devlet ne derebeylerin şatosunda bekçi, ne de köşe başında bir bakkaldır. DOKUZ IŞIK DOKTRİNİ, PATRONLAR DÜZENİ OLAN KAPİTALİST DİKTATÖRLÜĞE KARŞIDIR.

Görülüyor ki, yıllardan beri ülkemizi kalkındırma modeli olarak savunulan kapitalist ve marksist sistemler, sınıfçı ve diktatoryal sistemlerdir.

Her iki sistemde de millet bütünlüğü, kapitalist veya bürokrat sınıflara bölünmüş, bir avuç insan dışında halkın çok büyük bir çoğunluğu, bu sınıfların esaret ve sömürüsü altına alınmıştır. Kapitalist ve marksist sistemlerde halkın esaret altında oluşunun sebebi, mülkiyet sahibi olamamasıdır. Yukarıda da belirttiğimiz gibi, hürriyetin tek garantisi mülkiyettir. Bu sebeple bizim savunduğumuz DOKUZ IŞIKÇI sistemin hedefi, TÜRK MİLLETİ'NİN HER FERDİNİ MÜLK SAHİBİ YAPMAKTIR.

Biraz önce belirtildiği gibi, kapitalist ve marksist sistemlerin mahiyeti icabı; bu sistemlerde milletimizin her ferdinin mülk sahibi olması mümkün değildir. Halbuki Dokuz Işıkçı sistem, Türk Milletinin bütününü esas aldığı için, bu sistemde her yurttaşımız mülk sahibi olabilecektir. Her ferdin mülk sahibi olabilmesi, üretim araçlarının inşaasına, dolayısiyle sermaye birikimine katılmasıyla mümkündür. Sermaye birikiminin ilk şartı tasarruftur. Kapitalist ve marksist ülkelerde bu tasarruf millete yaptırıldığı halde meydana gelen üretim araçlarının mülkiyeti, sistem icabı, bir kaç patrona veya komünist partisi bürokrasisine verilmektedir. Dokuz Işıkçı sistemde ise, üretim araçlarının mülkiyeti, tasarrufu

yapana verilecektir. Bu suretle her türlü hırsızlık ve sömürü önlenecek, Türk'ün Türk'ü soymasına müsaade edilmeyeceği gibi, Türk olmayanların soygunlarına ise asla müsaade edilmiyecektir. Herkes alın terine, emeğinin ürününe sahip olacaktır. Böylece çok kısa bir zamanda millî kaynaklarımıza dayalı millî bir kalkınma sağlanacak, herkes millî gelirden gerçek payını alabileceği için millî sosyal adalet de sağlanacaktır.

Millî kalkınmamızı gerçekleştirebilmek, her Türk ferdini hür yapabilmek için TÜRK MİLLETİNİ YENİDEN KURMAK ZORUNDAYIZ. Bu kuruluşta, ferdin toplum içinde işgal ettiği sosyo-ekonomik yer esas alınacaktır. Türk Milleti sosyo-ekonomik yönden ALTI SOSYAL DİLİME AYRILIR. Bunlar İŞÇİ, KÖYLÜ, ESNAF, MEMUR. SERBEST MESLEK SAHİPLERİ ve İŞVEREN DİLİMİDİR. Bu dilimler içinde Türk Milleti yeniden teşkilâtlandırılacaktır. Her dilim içinde ekonomik kalkınmamızın temelini teşkil edecek bir TASARRUF VE YATIRIM SANDIĞI KURULACAKTIR. İşçimiz, köylümüz, esnafımız, memurumuz ve diğer yurttaşlarımız mensubu bulundukları sandıkta yaptıkları zorunlu tasarrufları MAKİNA YAPAN MAKİNA, FABRİKA YAPAN FABRİKALARA YATIRACAKLARDIR. Bu makina ve fabrikalarla ülkemiz çağın gereklerine uygun ileri ve bağımsız bir sanayi ülkesi olacaktır. Kurulan fabrikalara, işçimiz, köylümüz, esnafımız, memurumuz, serbest çalışanlarımız ortak olacaklar, bunların gelirlerini paylaşacaklardır. Böylece, üretim araçlarımızın ortağı ve sahibi olan her Türk ferdi, mutlu ve hür olacak, tepesinde ne

kapitalist, ne de komünist patronunun yumruğunu görmeyecektir. Ne kapitalizm, ne komünizm! Yaşasın Büyük Türk Milliyetçiliği! Yaşasın Dokuz Işıkçı düzen!

DOKUZ IŞIK'TA İŞ DÜZENİ

İNSAN ŞAHSİYETİNİN BİR PARÇASI OLARAK EMEK

Milliyetçi Hareket, insan şahsiyetine en büyük saygıyı duyar. Emek, insan şahsiyetinin bir parçası, yapıcı bir unsurudur. Emeğe saygı duymayan, emeği korumayan bir görüş, insana da saygı duyamaz. Üretici, değer yaratıcı tek varlık, emektir.

Bugün yeryüzünde uygulanmakta olan bazı sistemler, emeği bir mal, bir eşya olarak görür. Bu sistemlerin emeğe verdikleri değer, bir mala, bir eşyaya verilen değerden farklı değildir. Emeği, bir mal, bir eşya olarak gören sistemler bilhassa kapitalist ve marksist (komünist) sistemleridir.

Emek, insan şahsiyetinin bir parçası olduğuna göre, emeği eşya olarak nitelemek, insanı eşyalaştırmak demektir. Kapitalist ve komünist sistemlerde emek sahibi olan işçi, düşünen, yaratan, yeni değerler üreten bir insan olarak değil, bir eşya, bir makina olarak görülür. Her mal ve makinada olduğu gibi işçide de aranan daha fazla çalışmak, daha fazla üretmektir. Nasıl, faydasız hale gelen bir mal atılır, bir kenara bırakılırsa, bu sistemlerde çalışamaz,

üretemez hale gelen işçi de atılır, bir kenarda kendi kaderine bırakılır. İşçi, bir insan; emek, insan şahsiyetinin bir parçası olarak kabul edilmediği için, insana saygı duyulamaz.

Emek, üretim faaliyetinin en kutsal unsurudur, sermaye ile birlikte emek, üretimi meydana getirir. Ancak, gerçek bu olmasına rağmen uygulamada, sermaye daima emeği sömürür. Uygulanan sistem, ister özel mülkiyet düzeninin hâkim olduğu kapitalist sistem olsun, ister devlet mülkiyeti sisteminin hâkim olduğu komünist sistem olsun, emek üvey evlât muamelesi görmekte, sömürülmektedir. Oysa, emeksiz sermaye hiç bir üretimde bulunamaz.

Milliyetçi Hareket, her türlü sömürü düzenine karşıdır. Milliyetçi Hareket, sermayenin emeği sömürmediği, sermaye ve emeği millî menfaatler içinde dengeleyen bir düzen taraftarıdır. Milliyetçi Hareket'de emek ve sermaye biribirini yok eden, birbiriyle mücadele eden iki düşman unsur olarak değil, birbirini tamamlayan iki kardeş olarak ele alınmakta, düzenlenmektedir. Emeği sermayeye, sermayeyi emeğe boğazlatan, soydurtan sahte, sınıfçı, bölücü sistemlere inanmıyoruz. İnanç ve görüşümüz, emek-sermaye barışıdır. Millî kalkınmamızın, ekonomik gelişmemizin hızla, dengeli ve âdil bir şekilde olabilmesi ancak EMEK SERMAYE BÜTÜNLEŞMESİYLE MÜMKÜNDÜR.

EMEK - SERMAYE BÜTÜNLEŞMESİ :

Milliyetçi Hareket'in temel felsefesi, MİLLÎ BÜTÜNLEŞME'dir. Millî bütünleşme, milliyetçiliğin en modern anlamıdır. Millî sınırlarımız içinde 36 milyon

Türk insanının her konuda, kültürde, eğitimde, ekonomide bütünleşmesi, tek vücut olması gerekir. Kamplara ve menfaat gruplarına bölünmüş bir Türkiye'nin devlet ve millet olarak varlığını koruyabilmesi mümkün değildir. Geçirdiğimiz son on yıl, millî birliğimiz, devlet ve ülke bütünlüğümüz yönünden parçalayıcı, bölücü, Türk ve Türklük ismini tarih sahnesinden silici hain görüş ve sistemlerin kol gezdiği yıllar olmuştur. Şurasını memnuniyetle kaydetmek gerekir ki, bu hain görüş ve sistemlere en az iltifat eden, bunların sahte yalanlarına inanmayan tek topluluk, milliyetçi-vatansever Türk işçileri olmuştur.

Milletimiz ve ülkemizi bu hain görüşlerden korumak için daha kuvvetli, çağın gereklerine daha uygun millî görüşler bulmamız gerekir. Tarihte bir fikrin, tek başına sopa ile polis tedbirleri ile yenildiği görülmemiştir. Nasıl ki zehirin ilâcı panzehir ise, fikrin de ilâcı daha kuvvetli fikirdir. Ülkemizi parçalamak, milletimizi esir etmek, Türk işçisini köleleştirmek isteyen komünist ve bölgeci fikirlere karşı, milliyetçi bir fikirle karşı çıkmak zorundayız.

Türk Milliyetçilik fikrinin temeli, millî bütünleşmedir. Millî bütünleşmeden maksat, Türk Milletini meydana getiren bütün fert ve sosyal grupların tasa, kader ve kıvançta ortak olmasıdır. Bu genel prensibe uygun olarak, Milliyetçi Hareket, emek ve sermaye sahiplerini de millî bütünleşmeye, ortak ülkü ve inançlara davet etmektedir. Emek ve sermaye, millî bütünlük ve menfaat dışında faaliyette bulunamaz. Bunun için gerek emek, gerek sermaye, millî menfaatlere hizmet ettikleri ölçüde korunmalı ve desteklenmelidir.

MİLLÎ SENDİKACILIK

Milletimizin önemli bir kısmını işçi sınıfı teşkil etmektedir. Ülkemiz kalkındıkça, işçi miktarı daha da artacaktır. O halde millî bir hizmet ve refah devleti olması gereken devletimiz, her şeyden önce vatansever Türk işçilerinin sosyal ve ekonomik menfaatlerini korumak, düzenlemek zorundadır. Hemen belirtelim ki, teşkilâtlanmamış bir grubun, menfaatlerini savunabilmesi, sömürülmekten kurtulabilmesi mümkün değildir. En büyük kuvvet, kendi öz teşkilâtını kurup buna üye olabilmektedir. Birlikten kuvvet doğar. Birliği, teşkilâtı dışında kalan işçi, sömürülmeğe mahkûmdur. Bunu önlemek için, bugünlerde değiştirilmesi öngörülen Anayasada TEK SENDİKACILIK PRENSİBİNİN KABULÜ GEREKTİR. Her işkolunda kanun himayesi altında bir sendika kurulmalı ve işçilerimiz sendikalarına mecbûrî üye yapılmalıdır. Modern demokrasiler, müessese ve teşkilâtlar demokrasisidir. Ancak, bir müessese veya teşkilâtın kuruluş ve varoluş amacını gerçekleştirebilmesi için, bunun gerekli kuvvet ve himayeye mazhar olması gerekir. Teşkilâtlanma, özellikle işçilerin teşkilâtlanması, aynı menfaate sahip her şahsın aynı örgüt içinde şu veya bu yolda toplanması demektir. Bir işçiyi, sendikası dışında bırakmak demek, işçi sınıfının teşkilâtlanmasını daha peşinen tahrip etmek demektir. Şu noktayı tekrarda büyük fayda vardır: Hürriyet; iktidar, kuvvet ve mülkiyet sahibi olmaktır. Dış baskılara, başkasının emir ve müdahalesine maruz kalmayan herkes hürdür. Hürriyet, kuvvet demek olduğuna ve kuvvet de birlik ve teşkilât demek olduğuna göre, ancak teşkilâtlanmış ve bü-

tün üyelerini teşkilâtı içinde toplayabilmiş bir sendika, işçilerin hürriyetini sağlayabilir.

Bazı kimseler, işçilerin tek sendika içinde toplanmasına itiraz etmektedir. Bunlara göre, tek sendikacılık, hürriyetlere aykırı imiş. Bu görüş iki noktadan hatalı ve mahzurludur. Evvelâ, bugün ülkemizde işçi ve köylü dışında kalan bütün sosyal gruplar, özellikle fabrikatör, tüccar, sanayici, büyük çiftçi, avukat, doktor, mühendis gibi meslek ve sınıflar teşkilâtlanma yönünden tek kuruluş prensibine tâbidir. Bunlara mensup kimseler tek sendika veya kuruluşlarına mecbûrî üye yapıldıklarına göre, ya tek kuruluş çok faydalıdır, bunun için serbest meslek erbabı ve işverenler bu yola itilmiştir, veya tek kuruluş demokrasiye ve hürriyete aykırıdır. Peki bu takdirde niçin şahısların elinden hürriyetleri alınmıştır? Mademki tek sendika ve tek kuruluş sistemi hürriyete aykırıdır, o halde niçin bir kısım vatandaşlar böyle bir teşkilâtlanmaya mecbur edilmişlerdir?

Bunları mecbûrî ve tek kuruluşa zorlayan kanunlar iptal edilmediğine göre şöyle bir sonuçla karşı karşıya kalıyoruz: Kanunlarımız, Milletimizin bir kısmını köle, bir kısmını ise hür yapmıştır. Bu hür yapılanların başında ise İŞÇİLERİMİZ gelmektedir! Böyle bir yoruma inanmak herhalde safdillik olur. Bilâkis, işveren durumunda olanları tek kuruluşa, işçileri çok kuruluşa sevkeden zihniyet, zayıfı daha çok sömürmek, fakiri daha fakir, zengini daha zengin yapmak zihniyetidir. Milliyetçi Hareket bu görüş ve tutuma karşıdır. Tek kuruluşun işçilerimizi daha kuvvetli yapacağına inanır ve tek sendikacılık prensibini savunur ve tek sendikacılık fikrini bir Anayasa değişikliği olarak teklif eder.

İŞÇİ TASARRUF VE YATIRIM SANDIKLARI

Milliyetçi Hareket, kalkınmamızın millî kaynak ve imkânlarımıza dayanmasını ister. Türkiye'yi Türkler kalkındırır. Yabancı düşmanlığı yapmamakla birlikte taşıma su ile değirmenin dönmeyeceğine inanmaktayız. Bu sebeple kalkınmanın tasarruf ve yatırım unsurlarını karşılamak üzere bir İŞÇİ TASARRUF VE YATIRIM SANDIĞI'nın kurulmasını öngörmekteyiz. Bu görüşümüzü bir Anayasa değişikliği olarak da teklif edeceğiz.

İşçi Tasarruf ve Yatırım Sandığı'na her ay, her işçiden ücretine göre bir miktar âidat kesilecektir. Damla damla göl olur misali bu sandıkta biriken paralar büyük yekûnlara baliğ olacaktır. Aynı yolu, milletimizi meydana getiren diğer beş sosyal dilimde de tatbik edeceğiz. Bu dilimler, köylü, esnaf, memur, serbest çalışanlar ve işverenler dilimleridir. İşçi dilimini de buna eklersek ALTI SOSYAL DİLİM ortaya çıkar. İşte biz, Türkiye'mizin kalkınmasında MİLLÎ EKONOMİ yolu olarak bu yoldan istifade edeceğiz. Böylece yabancıya muhtaç olmadan 30 - 40 yıl içinde Avrupa ülkeleri seviyesine ulaşıp, BÜYÜK ve MİLLİYETÇİ TÜRKİYE'yi kuracağız.

İŞÇİ FABRİKALARI :

Yukarda belirttiğimiz İşçi Tasarruf ve Yatırım Sandıklarında toplanan büyük paraları, memleketimizin kalkınması için gerekli FABRİKALARIN KURULMASINDA KULLANACAĞIZ. Bir memleketin kal-

kınması ancak büyük fabrikaların yapılmasıyla mümkündür. Büyük fabrikaların başında ise FABRİKA YAPAN FABRİKA gelir. Bir temel fabrika kurup, bundan her gün yeni fabrikalar ürettireceğiz. Bunun sonunda Türkiye'miz kısa bir süre içinde sanayileşmiş, kalkınmış olacak, o zaman kıymetli işçilerimiz Avrupa'ya başkalarının yanında çalışmağa gitmekten, yabancıya el açmaktan kurtulacaktır.

Kurulan bu FABRİKALARIN SAHİBİ İŞÇİLERİMİZ OLACAKTIR. Kimsenin hakkını kimseye yedirtmiyeceğiz. Hiç kimsenin parasıyla başkalarını zengin ettirmiyeceğiz. İşçimiz alın teri ve tasarrufları sonucunda kurulan fabrikanın sahibi olacaktır. Her işçi sandığa ödediği para nisbetinde hisse senedi alacak ve bu fabrikalara ortak olacaktır. Böylece işçilerimiz bir yandan mal - mülk sahibi olurken, bir yandan da bu fabrikaların kârına ortak olacaktır. Bunun sonunda her işçi zenginleşip, çoluğu ve çocuğu ile insanca yaşama haysiyetine ulaşacaktır. Bizim anladığımız Milliyetçilik işte budur.

İŞÇİLER İŞYERLERİNİN KÂRINDAN HİSSE ALACAKLAR VE YÖNETİME KATILACAKLARDIR

İşçilerimiz, çalıştıkları fabrikanın yukarıda anlatıldığı gibi ortağı olmadıkları durumlarda, işyerinin yönetimine ve yıllık kârına katılacaktır. ORTAK YÖNETİM, ORTAK KÂR ve ORTAK MÜLKİYET hakkında ileri sürdüğümüz bu fikrimizi Anayasa değişikliğine bir madde olarak teklif edeceğiz. MİLLİYETÇİ TÜRKİYE'de SERMAYENİN EMEĞİ EZMESİNİ, SERMAYE HÂKIMİYETİNİ REDDEDİYORUZ EMEK-SER-

MAYE DENGE VE BARIŞINI, EMEK - SERMAYE KARDEŞLİĞİNİ ISRARLA İSTİYORUZ. EŞYANIN İNSANI ESİR ETTİĞİ KAPİTALİST VE TÜM İNSANLIĞI KÖLELEŞTİREN KOMÜNİST SİSTEME ŞİDDETLE KARŞIYIZ. ÜLKÜCÜ SİSTEMİMİZ, DOKUZ IŞIKÇI, DEMOKRATİK SİSTEMDİR.

GREV VE TOPLU SÖZLEŞME HAKKI

İşçinin sosyal ve ekonomik menfaatinin korunmasında, hayat şartlarının yükselmesinde bir sosyal pazarlık ve baskı aracı olan toplu iş sözleşmesi yapma, greve başvurma hakkının sınırlandırılması düşünülemez. İşçiye çalıştığı işyerinde ortaklık, yönetime, kâra ve mülkiyete katılma hakkı vermeyen bugünkü kapitalist düzende, toplu sözleşme ve bilhassa grev hakkı, sosyal savunma ve direnme imkânı bahşetmektedir. Bu haklar sınırlandırıldığı takdirde, işçi sermayenin esaretinde sömürülmekten başka bir şansa sahip olamayacaktır. Başkasının sırtından zengin olmayı tanımıyoruz. İnsan şahsiyetinin bir parçası olan kutsal emeğin, sömürülmesini istemiyoruz. Sermayeye prim veren, emeği mahkûm eden zihniyeti tasvip etmiyoruz. İşçilerimizin alın teriyle başkalarının zengin olmasına asla müsaade edemeyiz.

Yukarda açıklanan nedenlerle Anayasada grev hakkının sınırlanması fikrine katılmıyoruz. Böyle bir sınırlama, aşırı bir sömürü düzeni getirmekten başka hiç bir gayeye hizmet edemez. Sömürünün en büyük düşmanı milliyetçiliktir. Türk'ü Türk'e sömürtmek Türk Milliyetçiliğine ters düşer, sömürü imkânı hazırlayan hiç bir kişi veya makam Türk Milliyetçiliğinden bahsedemez.

TARIM İŞ KANUNU

Yıllardan beri ülkemizin en çok sömürüye mahkûm olan, en fakir kısmını teşkil eden tarım işçilerinin iş ve sosyal güvenliğini teminat altına alacak Tarım İş Kanunu, Tarım İşçileri Sosyal Sigorta Kurumu, Tarım İşçileri Toplu Sözleşme ve Grev Kanununun hâlâ çıkartılmaması büyük bir haksızlık ve talihsizlik kaynağıdır. Milliyetçi Hareket, tarım işçilerini bütün samimiyetle destekler, bu vatan evlâtlarının bir an önce sosyal ve ekonomik garantiye kavuşturulmasını ister.

EĞİTİM İMKÂNI VE İŞÇİ ÇOCUKLARI

Milliyetçi Hareket, işçi çocuklarının ilk, orta ve yüksek tahsillerinin yapılmasını sağlayacak ücretsiz İŞÇİ OKULLARI'nın kurulmasını istemektedir. Bu okullarda vatansever Türk işçilerinin çocukları okuma imkân ve şansına kavuşacak, böylece yarınki BÜYÜK TÜRKİYE'nin bu adsız mimarlarının imkânsızlık yüzünden heder olmaları önlenecektir.

Milliyetçi Hareket, aziz Türk işçilerini MİLLİYETÇİ TÜRKİYE ve ÜLKÜCÜ İŞÇİ CEPHESİNE DAVET EDER...

DOKUZ IŞIK ÜZERİNE KONUŞMALAR

I

Memleketimiz son yıllarda büyük sıkıntılar ve bunalımlar içine düşmüştür. Kökü dışarda bulunan bir çok yabancı ideolojiler ve kışkırtmalar memleketimizin hayatını bulandırmıştır. Bunların başında komünizm, bölgecilik ve mezhep kışkırtıcılığı yer almaktadır. Bunlar yeryüzünde sürüp gitmekte olan dünya hâkimiyeti mücadelesinde Türkiye'yi kontrol altına almak isteyen yabancı kuvvetlerin beslediği, geliştirdiği fesat faaliyetleridir. Fakat bunların Türkiye'de yayılabilmesinin, taraftarlar bulmasının asıl sebebi, kendi hatalarımızdır. İnsanların ruhları, gönülleri ve kafaları bir kaba benzer, içini boş bırakmağa gelmez. Boş bırakıldığı takdirde zararlı veya yararlı ne rastgelirse o dolar. Uzun yıllardan beri yetişen gençlerimize ve memleketimizin insanlarına milliyetçilik şuûru, vatan sevgisi ve millî ülküler verilmesi ihmal edilmiştir. Topluma hizmet aşkı, Türk Devletine sadakat duygusu ve milleti yükseltme inancının aşılanması ihmal edilmiştir. Böylece mânevî boşluk içinde kalan insanlarımız yıkıcı ideolo-

jilere farkında olmadan sürüklenme durumunda kalmışlardır. Komünizm gibi zararlı akımlar, bir ideoloji, bir doktrin veya bir yaşama felsefesidir. Bir fikir veya doktrin sert tedbirler veya maddî baskılarla önlenemez. Bir fikir veya ideoloji ancak kendisinden daha güçlü ve daha üstün başka bir ülkü veya doktrin tarafından karşılanabilir.

Türk Milleti için güç kaynağı yalnız Türk Milliyetçiliği ideolojisidir. Bu şuûrla doldurularak yetiştirilecek insanların yabancı akımlara kapılmasına imkân yoktur.

Yabancı faaliyetlerle mücadelelerde başlıca üç tedbirin birden bir arada uygulanması gerekmektedir.

1 — Millî ülkü ve milliyetçilik şuûru vermek, köklü millî eğitim sağlamak.

2 — Süratle sosyal adalet tedbirleri almak ve yoksulluğu, haksızlıkları gidermek.

3 — Kanun tedbirleri almak ve hiç müsamaha göstermeden uygulamak.

Bugün memleketimiz hem millî ülkü ve hem de milliyetçilik şuûru aşılayan köklü bir millî eğitimden yoksundur. Memleketimizde yoksulluk, haksızlık ve adaletsizlik yaygındır. Yurdumuzun içinde bulunduğu bu durumu ustaca sömüren fesatçılara karşı, sosyal adalet tedbirleri alınmadıkça, etkili olunamaz. Hem zaten yurdunu ve milletini seven kişiler olarak hepimizin mutluluğunu ve refahını sağlamayı düşünmek zorunluluğundayız.

İşte Milliyetçi Hareket getirmiş olduğu millî doktrin ile Türkiye'de yeni bir çağı başlatmış oldu. Bu

çağ insan sevgisine ve insan haysiyetine karşı sonsuz saygıyı esas alan millî doktrin çağıdır. Her geçen gün davamız, vatandaşlarımız tarafından daha iyi anlaşılmakta ve benimsenmektedir Çalışmalarımıza heyecanla ve azimle devam edeceğiz. Vatandaşlarımız arasında parti, mezhep. ırk ve bölge farkı gözetmeksizin karşılıklı sevgi ve saygıya dayanan bağlar dokuyacağız. Bölünme kabul etmez, kutsal bir bütün halinde büyük Türkiye'yi yeniden inşaa edeceğiz.

II

Milliyetçi Hareket Partisi Türkiye'de yeni bir çağ başlatmış olan partidir. Bu yeni çağ milliyetçi aksiyon çağıdır. Bu çağ Türkiye'de, «Her şey Türk için, Türk'e göre ve Türk tarafından» ilkesine; «Büyük Türkiye» idealine dayanan Millî Doktrin çağıdır.

Yeryüzünde devamlı olarak milletler arasında bir savaş, bir mücadele vardır. Her millet kendi toplumunu daha refahlı, daha güçlü ve daha üstün duruma getirmek için, diğer milletlerle yarışmaktadır. Milletler arasındaki bu mücadele çok amansız ve merhametsiz bir mücadeledir. Uyanık olmayan, gerekli çalışma ve kalkınma kabiliyetini gösteremeyen milletlerin ayaklar altında kalarak ezilmesi tehlikesi vardır. Geçen yıllarda Avrupa İktisadî İşbirliği Teşkilâtının (OCED) raporunda Türkiye % 7 bir kalkınma hızı ile kalkındığı takdirde, ancak 249 yıl sonra, ileri memleketlerin bugünkü seviyesine ulaşabileceği yazılmıştı. Bir müddet önce yetkili bir hükûmet üyesinin yaptığı basın toplantısında ise Türkiye'nin kalkınma hızının % 6,5 olduğunu ve nüfus artışı hızı da % 2,6 olduğuna göre, Ortak Pazar ülkelerinin seviyesine ancak 2359 yıl sonra erişebileceğimiz söy-

lenmiştir. Binlerce yıl olarak ifade edilen bu sayıda gerçekleri aşan bir yanlışlık veya mübalağa olması muhtemel bulunmakla beraber, Türkiye'nin geri bırakılmış ve yoksul durumu meydandadır. 1965 yıllarında Türkiye'de fert başına düşen gelir 250 dolar iken ,aynı tarihlerde komşumuz Yunanistan'ın da fert başına düşer geliri 250 dolar idi. Bugün Türkiye'nin fert başına düşen millî geliri 220 dolar iken, komşumuz Yunanistan'ın fert başına düşen millî geliri 800 dolara çıkmıştır. Komşumuz Bulgaristan'da ise kişi başına düşen yıllık gelir 750 doları aşmış bulunmaktadır. Orta - Doğu'nun ikibuçuk milyon nüfuslu İsrail Devleti ise, millî gelir yönünden milletler arası sınıflandırmada ikinci derecede zengin memleketler arasındadır.

İsrail ayrıca büyük bir savaş sanayiini de kurmuş ve geliştirmektedir. Bu memleketin hükümet yetkililerinin demeçlerine göre, dört yıl sonra mermiden savaş uçağına ve füzeye kadar bütün savaş araç ve gereçlerini üretip, imal edebileceklerdir.

Bu şekilde başdöndürücü bir hızla gelişmekte olan küçük komşularına ilâveten, büyük kuzey komşumuzdaki gelişmeleri de dikkate alınca, bunların ortasında geri bir durumda, yoksul ve zayıf bir halde bulunan Türkiye'nin, gelişememesi nedeni ile dünya kamu oyu önünde yaşama hakkının kabul edileceği tehlikeye girebilir. Bunun için biz Milliyetçi Hareket Partisi olarak henüz elektrik çağına, hattâ buhar çağına bile girememiş bulunan Türkiye'nin olağanüstü bir gayret seferberliği yaparak harekete geçmesini istiyoruz. İleri memleketlerin takip etmiş oldukları normal ve tarihî tekâmül safhalarına tâbi olmaksızın milletimize çağlar üzerinden bir sıçrama

yaptırarak Atom, Uzay ve Füze çağına sokmak istiyoruz.

Milletlerin yükselmesi ve güçlü olabilmeleri, her şeyden önce ilim ve teknikte en ileriye gidebilmelerine bağlıdır. Bunun için her işten önce dünya çapında yüksek ilim adamları ve teknisyenler kadrosu yetiştirmek için harekete geçmeliyiz. Geniş ilmî çalışmalara imkân verecek bol araştırma laboratuvarları ve ilim kurumlarını hızla kurmalıyız.

Bir takım cüce ruhlu yaratıklar, bizim bu kurtarıcı düşüncelerimizi anlamaktan âcizdirler. Bu sebepten yıllardan beri yalan ve yanlış propaganda ve iftiralarla Milliyetçi Hareket'in milletimiz tarafından anlaşılmasını önlemeğe çalışmaktadırlar. Gerçek demokrasi ve hürriyet ancak milletimizin cahillikten, geri kalmışlıktan ve yoksulluktan kurtulması ile mümkündür. Hakikî refah ve kuvvet, milliyetçilik şuûru ile dolu, sağlam ahlâklı ve modern sanayie sahip bir toplum ile yaratılabilir. Güçlü millî bir ekonomi ancak sanayi ve tarımda modern kitlevî, çok üretim sağlamakla elde edilebilir. Bunlar olmadan bir milletin gerçekten hür ve bağımsız olabilmesi mümkün değildir.

Milliyetçi Hareket'in mücadelesi her engeli aşarak, Türkiye'yi ilimde, teknikte ve medeniyette en kısa zamanda en yükseğe çıkarma mücadelesidir. Mücadelemizin ruhu; insan sevgisi ve insan haysiyetine sonsuz saygı, her alanda hak ve adalet düşüncesidir. Hem de her güçlüğe rağmen hak ve adâlet düşüncesidir.

Bugüne kadar çok başarılı olduk başarılarımız daha da çoğalacaktır. Büyük Türkiye, Güçlü Türkiye muhakkak kurulacaktır.

III

Milletçe çetin ve zor günler yaşamaktayız. Bu çetin ve zor günler yaşamamıza sebep Türk milletinin ana dâvalarının ve memleket gerçeklerinin ihmal edilmesidir. Bugün milletimizin büyük çoğunluğu fakirdir, iktisadî imkân ve kaynakları sınırlıdır ve memleketimiz kalkınma hamlesini hızlandıracak, büyük sanayi tesislerinden mahrumdur. Kökü dışarda bulunan yabancı kuvvetler ve ideolojiler Türk milletinin kendi gerçeklerini ya görmesini engellemektedir, ya da görenlere yabancı metod ve rejimler empoze etmeye çalışmaktadır. Bunların hiç biri kurtuluş yolu ve kalkınma çaresi olamaz.

Milliyetçi Hareket'e katılanlar ve bu ülkünün bayrağını taşıyanlar, hem Türk milletinin ihtiyaçlarını bilmek, hem de memleket gerçeklerini görmek ve göstermekle görevlidir. Çünkü, Milliyetçi Hareket Türk milletinin geri kalmışlıktan, yoksulluktan kurtarılmasının ve medenî ülkelerin ön safına ulaştırılmasının mücadelesi ve bu mücadelenin adıdır. Mil-

liyetçi Hareket'in asıl gayesi, Türk milletini refaha ve huzura kavuşturmak ve bunlar kadar önemlisi de teknikte, ilimde güçlü kılmaktır.

Bugün Türk vatanının ve Türk milletinin en büyük düşmanı komünizmdir. Ve komünizm, Milliyetçi Hareket'in de baş düşmanıdır. Kökü dışarda olan her türlü yabancı ve maksatlı ideolojinin Türkiye'nin ana dâvalarına çözüm yolu getirmeyeceğini bildiğimiz ve bu görüşe inandığımız için yüzde yüz millî ve yüzde yüz yerli bir doktrini savunuyoruz Türk milletinin ve Türk vatanının geri kalmışlığına, yoksulluğuna çare bulacak ve milletimizi bugün içerisine düştüğü kötü durumdan kısa zamanda kurtaracak yol bizim savunduğumuz, bizim öngördüğümüz milliyetçi prensiplerdir.

Türk milletinin ve Türk vatanının en büyük düşmanı komünizmdir, dedim. Bunun en canlı örnekleri son yıllarda ülkemizde cereyan eden olaylardır. Üniversitelerimizde başlatılan boykotlar, işgaller, kavgalar sokağa çıkarılmış; banka soygunları, Türk Devletinin askerine, polisine kurşun sıkmalar ve adam kaçırmalar, işte büyük düşmanın emrine hizmet için yapıldığı milletçe anlaşılmıştır. Biz bunun için komünizmi en büyük tehlike ve düşman ilân ettik.

Türk Milletine suikast hazırlamak, geleceğine kastetmek için Üniversitelerimizi, karanlıkta bırakmayı hedef seçmişlerdir.

Bugün bir kısım şahıslar ve çevreler aşırı solla, aşırı sağı aynı tehlike paralelinde görmekte ve göstermektedir. Bu yanlış ve zararlı bir tutumdur. Tekrarlıyorum: Türkiye'de tehlike aşırı SOLDADIR. Çünkü, teşkilâtlı ve eli silâhlı olan aşırı soldur. Milletin

öfkesini ve husûmetini ikiye bölmekte fayda umanlar milletimize iyilik etmemektedir.

Devletimizin tarihinde hiç görülmemiş olaylar cereyan etmekte ve vatandaşlar can ve mal güvenliğinden endişe etmektedir.

Milliyetçi Hareket, Türklüğün parçalanmasına, Türk Vatanının her hangi bir devletin uydusu haline sokulmasına karşı başlatılmış kutsal bir savaştır. Bu savaşımız, devam edecektir. Ve Türk Milleti aydınlığa kavuşacaktır. Bu kutsal savaşın sonunda bütün şer ve fesat kuvvetler ezilecektir.

Tekrarlıyorum, Türkiye yabancı memleketleri taklit etmekle kalkınamaz, Türk Milleti yabancı ideolojilerle kurtulamaz.

Hedefi gösteriyorum. Türkiye ve Türk milletini kalkındıracak, kurtaracak, güçlü kılacak ve refaha kavuşturacak yol Dokuz Işık yoludur. Doktrinimizin adı da DOKUZ IŞIK'tır.

IV

Pek Muhterem Delegeler
Sayın Misâfirler
Değerli Basın Mensupları

Milliyetçi Hareket Partisi'nin 10'uncu Büyük Kongresi'ne katılarak şeref lûtfetmiş olmanızdan dolayı hepinize ayrı ayrı teşekkürlerimi, sevgi ve saygılarımı sunarım. Kongrede alınan kararların, varılan sonuçların milletimize, vatanımıza ve partimize hayırlı uğurlu olmasını dilerim.

Bu sefer görev yüklenmiş bulunan bütün arkadaşlarıma başarılar dilerim. Dâvamızın isimsiz, iddiasız, fedakâr savaşçıları değerli arkadaşlarım, beni yeniden Genel Başkanlığa seçmek suretiyle göstermiş olduğunuz itimat, teveccüh ve sevgiye şükranlarımı sunmayı bir borç bilirim. Daima esirgemediğiniz derin ve samimî vefakârlık, destek ve yardımlarınıza lâyık olmak için varlığımın bütün kuvveti ile gayret göstereceğimi belirtmek isterim. Genel Başkanlık şerefini lûtfettiğiniz bir arkadaşınız olarak Milliyetçi Hareket'in, DOKUZ IŞIĞIN çetin mücade-

lesini hiç bir şeyden yılmadan, çekinmeden devam ettireceğim.

Muhterem Arkadaşlarım,

1969 Şubat ayında Adana'da yapmış olduğumuz olağanüstü kongreden bu yana memleketimizin hal ve geleceğine tesir eden çok büyük olaylar cereyan etti. Bu durumlar içerisinde Milliyetçi Hareket Partisi daima Türk Devletinin varlığını ve Türk Milletinin yüksek menfaatlerini her şeyin üstünde tutarak hareket etmiş ve yıkıcı partizanlığa karşı çıkmıştır.

Aziz Arkadaşlarım,

Milletimizin hızla kalkınması, ilimde, teknikte ve medeniyette en ileriye gitmiş, güçlü bir varlık haline gelmesi zorunluluğuyla karşı karşıyayız. Büyük devletlerin dünya üzerinde hâkimiyet kurma mücadelesinin yürütüldüğü en önemli bölgede yaşamaktayız. Türk topraklarının stratejik, ekonomik değeri çok büyüktür. Çevremizde yaşayan komşu milletlerle kavgalı geçmiş uzun bir tarihimiz vardır. Ve yeryüzünde çok eski çağlardan beri sürüp gelen çok çirkin ve merhametsiz bir kanun; bugün de yürürlükte bulunmaktadır. Bu kanun «Hak kuvvetindir» kanunudur. Türk Milleti binlerce yıllık şerefli yaşayışı boyunca hakka ve adalete inanmış, bağlanmış olmakla beraber bu çirkin ve sevimsiz dünya realitesini değiştirmek elimizde değildir. Çeşitli zenginliklerle ve çok önemli bir bölgede bulunan bu güzel vatan toprakları üzerinde hür ve bağımsız olarak devletimizi devam ettirebilmek için kuvvetli olmağa mecburuz. Haklarımızı koruyabilmek, kendimizi say-

dırabilmek için kuvvetli olmanın, hem de en kısa zamanda kalkınıp yükselmenin yollarını açmağa mecburuz.

Bir millet için kalkınmanın, yükselmenin, refahlı ve güçlü olmanın dayandığı ana temeller şu bir kaç esastan ibarettir:

Gençliğin ve milletin kuvvetli milliyetçilik duygusu ve şuûruyla dolu bulunması, sağlam ahlâk ve yüksek bir manevî hayat sahibi olması, ilim ve teknikte kültürde en yükseğe çıkmış bulunmasıyla, sanayileşmiş olması, gerek tarımda ve gerek sanayide modern kitlevî çok üretim sağlaması gerekmektedir. Fakat bütün kalkınma, yükselme çabalarından önce bir milletin millî birlik ve bütünlük içinde bulunması şarttır.

Muhterem Arkadaşlarım,

Milliyetçi Hareket Partisi Türkiye'de yeni bir çağ açmış olan partidir. Bölge, mezhep ve ırk ayırımı kabul etmeksizin Türk Milleti'nin bölünmez ve kutsal bir bütün olduğu dâvâsının mücadelesini açmış olan partidir. Milyonlarca şehidin kanları pahasına bize atalarımızdan miras kalmış olan Türk vatanının bölünmezliğinin savaşçısı olan bir partidir. Büyük atalarımızın kutsal emâneti olan Türkiye Cumhuriyeti'nin bütünlüğünün korunması ve ölümsüz olarak yaşatılması mücadelesinin hareketidir.

Arkadaşlar,

Milliyetçi Hareket yeni bir doğuştur. Başkalarını körü körüne taklit etmek yerine kendi millî benliğimizi koruma ve kurma hareketinin yeniden doğu-

şudur. Yabancılara avuç açarak yardım dilenmekten kurtulup kendi emeğimize, kendi gayretimize, kendi varlığımıza sığınma iradesinin doğuşudur.

Muhterem Arkadaşlarım,

Şimdiye kadar milletimizin muhtaç olduğu büyük hamleler yapılamamıştır. Çoğunlukla yabancı çevrelerin plânı ve etkisi ile idārecilerimizin ve milletimizin dikkatleri ana dâvalarımızdan başka taraflara ve kalkınmamızla hiç ilgisi olmıyan önemsiz çekişmelere sürüklenmiştir. Son yıllarda yurdumuzda ortaya çıkmış olan sağ-sol, gerici-ilerici ve buna benzer uydurma kışkırtmalarla milletimizin değerli gayretleri, zamanları boşa harcanmış ve memleketin insanları birbiri ile boğuşturulmuştur. Bunların ağır sorumluluğu devletin ve milletin başında bulunan yöneticilerdedir.

Muhterem Arkadaşlarım,

Türkiye tüm tabiat değerleri ve güzellikleri ile eskimolardan yamyamlara kadar bütün dünyanın dikkatini ve arzusunu çeken güzel bir ülkedir. Bir ferdi olmakla daima gurur duyduğumuz, milletimizin de tarih ve insanlık camiası içinde seçkin bir yeri vardır. Bilhassa bugün Türk Milleti iç ve dış tehlikelere karşı varlığını koruyabilmek ve geliştirebilmek için kuvvetli olmak zorundadır. Bu kuvvetiyle gücü önce kendi bünyemizde aramalı ve hazırlamalıyız. Anadolu yaylasının jeopolitik direktifini, Türk Milletinin Büyük ve Kudretli Devlet Kurma irade ve kabiliyetini hiç bir zaman hatırdan çıkarmamalıyız.

Muhterem Arkadaşlarım,

Unutmayınız ki, Türk Milleti bugün her zamankinden daha fazla birlik ve beraberliğe ihtiyaç duy-

maktadır. Birbirimizin kusurlarını aramak yerine, noksanlarımızı gidermeğe ve birbirimize sevgi, saygıyla bağlanmaya çalışmalıyız. Müşterek tarih ve müşterek kaderimizle beraber ülkümüz de bugün bize bunu emretmektedir. Asla şüphe etmeyiniz ki, her karış toprağı şehit kanı ile yoğrulmuş olan bu güzel ve büyük Vatanın bütünlüğüne yönelen her türlü sömürücü, ayırıcı kin ve intikam tohumları mutlaka kuruyacak ve kurutulacaktır.

Muhterem Arkadaşlarım,

Dâvâ adamları, o dâvânın şartlarını ve gereklerini kendi kişiliklerinde yaşamazlarsa o dâvâyı bir adım ileri götüremezler. Önemle hatırlatmak isterim ki, Türk Milleti omuzlarında yalnız kendi kaderini değil, insanlığın da kaderini taşımaktadır. Çünkü Türk Milleti insanlığa iyiliği salık vermek, kötülükten vazgeçirmek için yaratılmıştır. Buna en büyük şahit tarihtir. Ne yazık ki insanlığa ışık tutan Büyük Türk Milleti başka milletleri taklit ve kopya etmekten millî varlığında büyük yaraların açılmasına sebep olmuştur.

En geniş anlamda Türk Milletine çağrımız şudur; EY BÜYÜK TÜRK MİLLETİ, KENDİNE DÖN!...

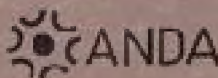
(Yukarıdaki konuşma Milliyetçi Hareket'in lideri Alparslan Türkeş tarafından Milliyetçi Hareket Partisi 10'uncu Genel Kongresinin kapanışında yapılmıştır.)

« Bizim Türk milliyetçileri olarak dâvamız Türk milletinin varlığını yüceltmek ve ebediyyen devam ettirmek dâvâsıdır. Bu fikrin, bu dâvânın üstünde başka hiçbir fikir, başka bir dâvâ yer alamaz. Türk milletinin varlığını korumak, yüceltmek ve onu ebediyyen devam ettirmek fikrine hizmet etmeyen, bu fikre uygun olmayan hiçbir davranış, hiçbir hareket Türk milleti için meşru olamaz. »

10 lira

DAĞITIM

CAGALOGLU ISTANBUL TEL 276511 _ PK 1065